76STE JAARGANG No. 100159 DINSDAG 7 JULI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 28 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

SLAGBOMEN OMHOOG

HET Saarland is dus weer volledig Duits. Dit merkwaardig gebied met nauwelijks een miljoen inwoners heeft al tal van malen in de internationale belangstelling gestaan, hetgeen het grotendeels moet wijten aan de biezonder rijke kolenmijnen. Het begon al bij de Vrede van Campoformia, die op de Eerste Coalitie-oorlog volgde, waarbij het Saargebied door Frankrijk werd geannexeerd. Later, na het Weense Kongres, konden de Saarlanders op hoogtijdagen weer hun Duitse vlaggen voor de dag halen. Toen na de Eerste Wereldoorlog de kapitulerende Duitse soldaten nog even gauw een aantal Franse kolenmijnen vernielden, werd het Saargebied weer het slachtoffer van die brutaliteit; het werd voor de duur van vijftien jaar onder bestuur van de Volkenbond gesteld en de opbrengst der mijnen ging volledig naar Frankrijk. Een bezettingsmacht van een kleine drieduizend Fransen hielp de Saarlanders aan die verplichting herinneren.

Van tevoren was bepaald, dat een in 1935 te houden volksstemming zou

onze wereld van vandaag

bepalen of de Saar Duits dan wel Frans gebied zou worden. In het buitenland werd met grote spanning naar de uitslag van die stemming uitgezien, omdat men de vrees koesterde, dat het rijk van Hitler wel eens zou kunnen worden uitgebreid, met andere woorden: men vreesde, dat de meerderheid der Saarlanders voor hereniging met Duitsland zou blijken. De propaganda-instituten van Hitler stelden bij voorbaat vast, dat „Die Saar heim soll kehren" en de nationaal-socialistische papegaaien in het buitenland spraken ook al een woordje mee in deze psychologische strijd; **in die jaren kon men bijvoorbeeld de NSB ers in Nederland** horen zingen, dat de Saar alleen bij Duitsland behoorde.

De volksstemming werd op 13 januari 1935 onder internationaal toezicht gehouden; bijna negentig procent der bewoners stemde voor Hitler en kort daarna hield deze er zijn grootse intocht. Na het einde der tweede wereldoorlog was het welvarende Saargebied voor de zoveelste maal het kind van de rekening; zogenaamd kreeg het een eigen Landdag, maar in feite was een Franse bezettingsmacht er de baas. Twintig jaren nadat de Saarlanders zich pro of contra Hitler konden uitspreken, zou hun lot wederom door een volksstemming worden bepaald. Ook in 1955 bleek de meerderheid voor aansluiting bij Duitsland en twee jaren later volgde de politieke vereniging van Saarland en West-Duitsland. Een minder prettige omstandigheid voor het kolengebied was, dat het in economisch opzicht aan Frankrijk verbonden zou blijven tot het einde van dit jaar.

Ongeveer een half jaar voor het verstrijken van de vastgestelde termijn heeft Parijs besloten de regering van Saarland ook economisch de vrije teugel te laten. Daardoor kwam het, dat in de nacht van zondag op maandag de slagbomen aan de meer dan twintig grensposten voorgoed omhoog gingen en een onafzienbare rij vrachtauto's en goederentreinen het feestvierende Saargebied konden binnenrijden zonder nog langer te worden gehinderd door de Franse douaniers, die zich in in de vreugderoes lieten opnemen voordat zij op een nieuwe post aan hun eigen grens nieuwe opdrachten zouden krijgen.

De Saar is wederom volledig Duits. Het oorlogsvergeldings statuut is een waardeloos stuk papier geworden. Zullen de grote mogendheden nog eens de kans krijgen het Saar-pand te wisselen? Te hopen is het niet, want enige aanleiding daartoe zal er niet zonder meer kunnen zijn....

Volgens NIEUWE ROTTERDAMSE COURANT:

Antillen hebben belang bij nieuw coördinerend orgaan

Aantasting van AUTONOMIE der Nederlandse Antillen?

De „Nieuwe Rotterdamse Courant" heeft maandag onder de kop „Overgevoelige Premier" het volgende uitvoerige kommentaar geleverd op de jongste verklaringen van de Antilliaanse premier, de heer Jonckheer.

De premier van de Nederlandse Antillen, de heer E. Jonckheer, die de laatste weken voor besprekingen hier was, heeft thans uit de school geklapt over de Antilliaanse bezwaren tegen de onderbrenging van Westindische zaken bij een afzonderlijk bureau. In het kort komt het erop neer, dat de heer Jonckheer daarin een aantasting ziet van de autonomie van de Nederlandse Antillen.

Men herinnert zich wellicht dat bij de totstandkoming van het kabinet De Quay is besloten het tegenwoordige departement voor zaken overzee op te heffen. De verantwoordelijkheid voor dit departement wordt op het ogenblik nog steeds ad interim gedragen door de minister van verkeer en waterstaat, tevens vice-premier, de heer Korthals.

Ofschoon hieromtrent nooit officiële mededelingen zijn gedaan, zou het in de bedoeling liggen, na de opheffing van het desbetreffende ministerie de zorg voor de Westindische zaken toe te vertrouwen aan een bureau onder de vice-premier en de zorg voor Nederlands Nieuw-Guinea aan het departement van binnenlandse zaken.

Het betreft hier natuurlijk in de eerste plaats een interne Nederlandse aangelegenheid — waarbij op de voorgrond staat het verlangen naar een zo efficiënt mogelijke behartiging van zaken na de verdwijning van het ministerie voor zaken overzee — doch na de uitlatingen van premier Jonckheer valt niet te ontkennen, dat de technische aspekten van de aangelegenheid in de politieke sfeer zijn getrokken.

De Antilliaanse bezwaren zijn, dat de autonome aangelegenheden van de Overzeese Rijksdelen het best behartigd kunnen worden door de respektieve bureaus van de beide gevolmachtigde ministers in Nederland. Voor de behandeling van koninkrijksaangelegenheden heeft men van Antilliaanse zijde geen behoefte aan een tussenschakel in de vorm van een Nederlands departement voor zaken overzee of een zich daartoe goed lenend bureau, aangezien men dergelijke zaken het beste met deskundigen op de afzonder-

(Vervolg op pag. 2)

VIER EERSTE MINISTERS?

Deze week nog Presidentieel Kabinet in Indonesie

Naar Reuter verneemt wordt in Djakarta verwacht, dat president Soekarno nog deze week zijn presidentieel kabinet zal vormen ter vervanging van de maandag afgetreden regering van Ir. Djuanda.

Soekarno zou overwegen bij wijze van experiment zijn kabinet in vier afdelingen te splitsen, die alle onder zijn leiding zouden staan, doch afzonderlijk van elkaar zouden werken. Elke afdeling zou onder een eerste minister komen te staan.

De eerste afdeling zou tot taak krijgen de wederopbouw en stabilisatie, de twee defensie en veiligheid, de derde Sociale en binnenlandse zaken en de vierde zou een wetgevende taak krijgen en de contacten met de regeringsinstanties.

Het leger zou zeven zetels in het nieuwe kabinet hebben gevraagd. De naam van generaal Nasution is genoemd als eerste minister voor defensie en veiligheid, doch hij zou het aanbod hebben afgewezen.

Oponthoud der Ontwapeningsbesprekingen is obstructie volgens RUSSEN

De leider van de Russische afvaardiging naar de drie mogendhedenconferentie te Geneve over stopzetting van kernproeven, Tsarapkin, heeft maandag gezegd, dat zijn regering verder uitstel van het westen bij de beantwoording van de Russische voorstellen voor inspectie als „obstructie" zal beschouwen.

In conferentiekringen werd vernomen, dat Tsarapkin kritiek heeft geoefend op personen in de Verenigde Staten die ertegen zijn dat hun land een verdrag sluit tot beëindiging van de proeven met kernwapens.

De Amerikaan Wadsworth keerde zich tegen deze beschuldiging en zei dat ook al denken enkele buiten het parlement er anders over, de Amerikaanse regering streeft naar een verdrag over beëindiging van de proeven.

Inval op Hondurees grondgebied afgeslagen

Twee groepen [illegible] Hondurees grondgebied hadden ontscheept, hebben zich maandag onvoorwaardelijk overgegeven aan Hondurese strijdkrachten, aldus een te Tegucigalpa uitgegeven officieel communiqué.

De groepen landden bij de Caratasca-Lagune en, vijftig kilometer daar vandaan, bij de monding van de rivier de Patuca. Het is niet bekend, vanwaar de mannen afkomstig zijn, aldus het communiqué.

Onmiddellijk nadat vliegtuigen de groepen hadden opgemerkt, vielen legereenheden de invallers aan.

Op een Grieks padvindstersbal te Athene danste kroonprins Constantin met een onbekende partner de rock'n roll. Ook prinses Sofie op de achtergrond was één der gasten.

Ingezonden stukken

Ingezonden stukken, bestemd voor publikatie in ons blad moeten [illegible] gericht aan de hoofdredaktie.

[illegible] ingezonden stukken [illegible] aanvaard en opgenomen zonder dat de hoofdredaktie [illegible] de schrijver (schrijfster) [illegible].

[illegible] een ingezonden stuk [illegible] pseudoniem of slechts getekend met initialen [illegible] worden ingezonden indien [illegible] met redenen is omkleed. Wanneer de hoofdredaktie [illegible] met vorenbedoelde redenen kan verenigen zal eerst worden opgenomen met de inzender (inzendster) alvorens zal worden besloten al dan niet tot publikatie over te gaan.

„Buiten verantwoordelijkheid van de redaktie" houdt niet in dat ingezonden stukken steeds zonder meer zullen worden opgenomen. De redaktie behoudt het recht correcties aan te brengen, welke niet de kern van het ingezonden stuk raken. Wanneer het vanwege de hoofdredaktie nodig wordt geoordeeld dat ook ten aanzien van de eigenlijke inhoud van het ingezonden stuk wijzigingen zouden moeten worden aangebracht, zal zij met de inzender (inzendster) in overleg treden.

Mens en Macamba

...te weinig belangstelling voor onze eigen levenswijze...

Na vele vurige gesprekken aangehoord te hebben, na vele malen het Amigoe-artikel gelezen te hebben, zo schrijft ons een abonnee, wil ik trachten mijn bescheiden mening in de kwestie „Mens, macamba, antilliaan, isolement" onder woorden te brengen. Ik wil eerst enkele woorden wijden aan de isolementen, want die zijn velerlei in Curaçao. Ik denk op de eerste plaats aan het isolement „Oliemens". De vraag, waarom en hoe deze categorie geïsoleerd is van de rest van Curaçao en welk een verscheidenheid aan isolementen er te ontdekken zijn binnen die grote, hoge en uitstekend onderhouden afrastering laat ik liever ter beantwoording over aan een meer ingewijde persoon.

Voorts zijn er dan nog het isolement K.L.M., het isolement Marine contra isolement Mariniers en die samen weer contra burgerlijk Curaçao, isolement Chinezen, isolement Joden, isolement leraren contra isolement onderwijzers, vult u zelf maar aan......

Tenslotte: het isolement blanke Antilliaan contra kleurling. Dit isolement heeft zeker diepe historische achtergronden; ik wil me slechts bepalen tot de te constateren verhoudingen. Wel, ik durf dan te verklaren dat de verhouding gunstiger is en het isolement minder strak doorgevoerd tussen europese Nederlander en Antilliaanse Nederlander dan tussen de blanke Antilliaan en de kleurling Antilliaan. Als Europeaan kan ik mij deze verhouding, die vaak culmineert in een gewoonweg negeren van de kleurling, moeilijk als begrijpelijk voor ogen stellen; maar zij bestaat en dat is erg!

Na deze inleidende schets kom ik aan het grote isolement: Macamba — Antilliaan. Hier zijn boekdelen over te schrijven, maar niet het vele is goed maar het goede is veel en daarom enkele korte punten:

Isolement betekent afzondering, men isoleert zich van iemand als men zich van de betreffende persoon afzondert, als men alle contact vermijdt, kortom men wil niets met hem te maken hebben. Dit is het ene uiterste! Het andere uiterste is totale vereenzelving van de ene persoon met de andere. De middenweg is: gepaste gereserveerdheid ten opzichte van elkaar. Deze gereserveerdheid schijnt de „correspondent van de Volkskrant" toe als een apartheidspolitiek, als een zich isoleren. Ik durf en wil het niet zó ver drijven. Wel geef ik onmiddellijk toe dat er een zekere afstand bestaat tussen de Macamba (wij bedoelen hier alle Europese Nederlanders mee, want dat is toch de aanvankelijke bedoeling van onze correspondent) en de Antilliaan. Deze afstand zie ik als zeer gezond.

Waarom? Wilt U hebben dat wij ons gaan vereenzelvigen met de Antilliaan op religieus gebied? Een gepaste reserve bij het overnemen van de Antilliaanse opvattingen in deze is zeer zeker op zijn plaats. Denkt U b.v. aan: zondagsplicht, vastenplicht, heiligendevoties, dagelijkse gebeden! Wilt U een Europese Nederlander zich laten verbroederen op zedelijk gebied? Het komt mij voor, dat veel verschil in normen zulks niet toelaten. Ook op het vlak van de hygiene, de woon- en leefgewoonten, de opvoeding binnenshuis zijn er verschillen die een verbroedering in de weg staan.

De politiek is te zeer op eigen belang berekend om er hier veel woorden over vuil te maken! Alles lijkt hier te worden gediend behalve het algemeen belang! Wij hebben het in de afgelopen verkiezingsstrijd duidelijk genoeg ervaren. Geen enkele partij is te verontschuldigen.

Tenslotte is er dan nog denkinrichting welke bij de Europese Nederlander zo niet beter dan toch in ieder geval anders is dan die van de Antilliaanse Nederlander. Factoren als karakterverschillen, opvoedingsmilieu, culturele achtergrond, klimaat etc. spelen daarbij een rol. Het is voor mij duidelijk dat de Macamba een gepaste reserve in acht moet nemen hetgeen evenzeer geldt voor de Antilliaan. Dat daar zeker „isolement" uit voortvloeit is tenminste begrijpelijk.

Mijn betoog is zeker niet bedoeld als „ondermijnende activiteit" tegen de goede verstandhouding, die ondanks de onsympatieke geste van de correspondent tussen de verschillende rijksdelen bestaat. Hoe groter de verschillen, des te beter kan de samenwerking zijn.

Onder goede(!) leiding en bij eerlijke voorlichting kunnen wij elkaar aanvullen.

Mijnheer de correspondent laten wij ons van goede wil tonen, laten we onze verschillen met veel takt naast elkaar plaatsen en met de realiteit voor ogen voortaan stukjes schrijven! Ik ben er van overtuigd dat U zowel als wij veel goodwill kunnen kweken, en goodwill is nodig, zelfs in de volmaakste samenleving.

W

Naar aanleiding van het artikel „Mens en Macamba" neem ik de vrijheid onderstaand artikel op te sturen in de hoop dat er een plaatsje vrijgemaakt kan werden in Uw veelgelezen blad.

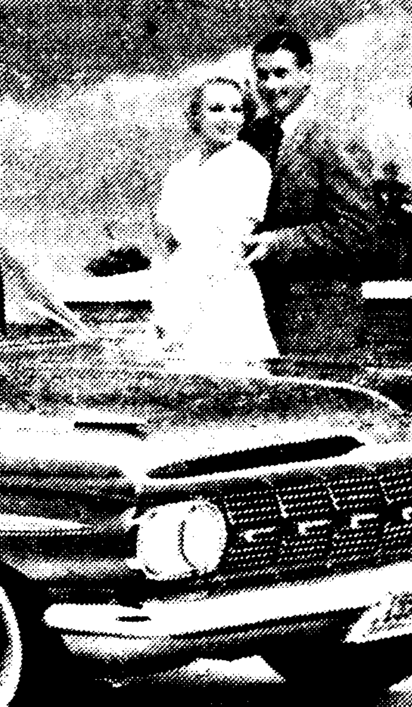
Vooreerst wil ik U namens mijzelf en als ik het wel heb in naam van velen, van harte bedanken voor de plaatsing van het Volkskrant artikel, dat voor sommigen misschien wel hard moet klinken, maar dat in de kern niets dan waarheid bevat

Zelf ben ik niet in Nederland geweest maar ik heb van anderen die dat geluk wel gehad hebben gehoord dat het heel opvallend is dat de Nederlanders in Nederland heel wat sympathieker staan tegenover ons Antillianen dan de „uitgezonden" krachten. Natuurlijk is dit generaliserend want ieder weldenkende Antilliaan weet dat er ook onder de Nederlanders hier oprechte vrienden zijn van de Antillen en hun bevolking, maar veel groter is het aantal van hen die alleen maar hier komen om te verdienen (we mogen wel zeggen om goed te verdienen) maar die zich verder van onze Antilliaanse samenleving getrokken houden, zich apart houden, met of zonder „ijzeren gordijn".

Dit op zich is al heel erg, omdat hun werk veel heilzamer zou zijn, ook voor ons, wanneer zij zich open stelden voor onze opvattingen, voor onze levenswijze. Maar juist zij die zich afzonderen zijn ook degenen die beweren dat niets hier op de Antillen deugt. Spreken zij over de Antillen dan hoort men niets dan verwijten in de geest van „ze moeten nog leren behoorlijk te leven", „ze moeten nog leren te regeren" „ze moeten maar eerst eens zorgen voor hun huiselijk leven", „ze moeten eerst maar eens wat meer aandacht besteden aan hun huis en dan pas aan rum", enz. We zouden kunnen aanhalen gezegdes over het bezoek aan „bepaalde plaatsen" waaruit dan zou moeten volgen dat we hier maar bandeloos leven, dat er geen gezinsleven bestaat, dat er bij ons geen gezelligheid is. Mijn bezwaar is dit: waarom moet toch telkens weer gesproken worden over „ze" of „jullie". Vormen wij dan niet allen EEN samenleving, is ons aller doel niet „ONZE ANTILLEN" vooruit te helpen? Moet dat niet het doel zijn van het werk dat eenieder doet, hetzij Antilliaan, hetzij uitgezonden kracht? Natuurlijk hebben wij eigenschappen die niet altijd even prettig zijn, maar is het een gegeven dat de Europees-Nederlandse levenswijze de beste is?

Daarnaast komt dan nog dikwijls het feit dat als men dan iets doet op sociaal gebied als jeugdleider, als sociaal werker, dat dan geschied op een wijze zoals men een stuk brood geeft aan een bedelaar, van uit de hoogte en niets is zo krenkend als deze manier van helpen, want dit is geen helpen, maar een omlaag duwen in de put.

De Nederlanders die wel begrip

...slechts een betrekkelijke verbroedering is mogelijk...

opbrengen voor ons leven en werken kunnen zich verzekerd achten van onze vriendschap maar moeten dikwijls grote tegenwerking ondervinden van hun eigen landgenoten met opmerkingen die alleen maar getuigen van medelijden met die armen die zich zozeer verlagen.

Wij Antillianen begrijpen dat ieder zijn eigen aard heeft, maar we mogen toch verwachten dat buitenlanders trachten begrip op te brengen voor ons. Wij leven immers niet in Nederland, maar op de Antillen.

Ik vraag me af of het geringe effekt dat al het katholieke werk hier op onze Antillen heeft gehad hier niet aan te wijten is. Teveel werd er geimporteerd uit het buitenland, Teveel werd er voor ons gedaan, zonder dat men onze mening vroeg en werd die gevraagd dan werd zij toch niet au serieux genomen. Liep iets niet goed, dan kon men weer eens te meer opmerken „ze waarderen niets", „ze hebben geen doorzettingsvermogen", „ze gaan toch niet naar de Kerk" (alsof dit laatste op zich inhoudt dat men een principieel katholiek is) en dan kregen wij het weer te horen dat we niet meewerkten. Maar vraagt iemand zich ooit af of dat nu een „beweging" is die ons aanspreekt, nee, in Nederland heeft die organisatie het gedaan, dus hier moet het ook vruchten afwerpen. In dat DUS zit naar mijn oordeel de fout.

Het is niet mijn bedoeling de afstand tussen de gasten uit het buitenland en ons, Antillianen, te verscherpen. Het wordt echter wel tijd dat het een ieder duidelijk wordt dat er nodig is een samenwerken, een samengroeien. Wij behouden onze gebreken, onze gasten hebben ze ook en ze zullen soms botsen maar het verfoeilijke „gij" [illegible] moet verdwijnen. Dan ook zal het werk door onze gasten op de Antillen verricht vruchtdragend zijn en zullen wij het aanvaarden.

Vrienden, probeert ons te begrijpen zoals wij zijn, gegroeid door de eeuwen heen, en dan ook zal men ons geen verwijt maken, maar begrijpen en een mens met [illegible] zal een [illegible] de kijk hebben en [illegible] spreken over „bij ons thuis".

Met dank voor de [illegible] plaatsing.

A S

Vice-president Richard Nixon, president Eisenhower en de eerste vice premier van Rusland, R. Kozlov, in gesprek met elkaar op de Russische tentoonstelling te New York (v.l.n.r.) Gedurende zes weken zal deze tentoonstelling open zijn en de Russische vice-premier kwam speciaal over voor de opening ervan. Een soortgelijke tentoonstelling zal op 25 juli door vice-president Nixon in Moskou geopend worden (U S I S).

Volgens Nieuwe Rotterdamse Courant . . .

(Vervolg van pag. 1)

lijke Nederlandse departementen" zou kunnen behandelen. En voor de internationale en interregionale aangelegenheden zou, zoals in het verleden, volstaan kunnen worden met het reeds bestaande coordinatie-college, waarin naast Nederlandse ook Antilliaanse en Surinaamse deskundigen zitting hebben.

De redenering van premier Jonckheer klinkt op het eerste gehoor verleidelijk, maar wij kunnen haar toch niet geheel volgen. Een grote moeilijkheid is namelijk al direkt, dat Suriname en de Nederlandse Antillen niet over een geschikt apparaat in Nederland beschikken en dat, gezien de personeelssituatie, ook niet gemakkelijk in het leven kunnen roepen. Bij de totstandkoming van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden was het daarom een uitgemaakte zaak, dat de Nederlandse apparatuur een belangrijke steun in de rug zou betekenen voor de uitoefening van tal van funkties op het gebied van de koninkrijksaangelegenheden.

Suriname en de Nederlandse Antillen hebben daarbij een onmiddellijk belang. Wanneer het in Nederland aan coordinatie over Surinaamse en Antilliaanse aangelegenheden zou ontbreken, zou niet slechts de voorbereiding van rijkswetten en algemene maatregelen van bestuur daaronder lijden, doch zouden de desbetreffende gebieden evenmin tijdig op de hoogte zijn van in overweging zijnde hen rakende maatregelen die in het vlak liggen van de wederzijdse samenwerking.

Nederland sluit nu eenmaal tal van internationale verbintenissen, respektievelijk voert het internationaal overleg, over zaken, die voor Suriname en de Nederlandse Antillen van de grootste of grote betekenis zijn.

Tal van in Nederland te nemen beslissingen inzake regeling van industriële eigendom, onderwijsvoorschriften, sociale maatregelen belastingwetgeving e.d. (om maar enkele voorbeelden te noemen) hebben een draagwijdte, die de grenzen van het rijk in Europa overschrijdt. Slechts een deskundig apparaat, dat als een coordinerende faktor optreedt (en derhalve niet elk afzonderlijk departement in Nederland) kan de Surinaamse en Antilliaanse organen tijdig op de hoogte brengen van hetgeen er gaande is.

Nu zou men zich op het standpunt kunnen stellen, dat krachtens het beginsel van de autonomie het standpunt van de Antilliaanse premier dan maar geheel de vrije hand moet worden gegeven. Men ziet dan om te beginnen echter de gehele koninkrijksstruktuur over het hoofd en de waarborgartikelen, die voor een goede gang van zaken binnen het koninkrijk in het statuut liggen verankerd. Maar bovendien moet gevreesd worden, dat dat de verwijten van een Antilliaanse of eventueel van een Surinaamse regering (van Surinaamse bedenkingen tegen de voorgenomen konstruktie is overigens tot dusver niets gebleken) over ontsporingen als gevolg van niet tijdig ingelicht zijn, in de toekomst rechtstreeks op Nederland zouden terugslaan. En dan zou de Nederlandse regering dus de schuld krijgen, dat de zaken binnen het koninkrijk door minder efficiënte organisatie niet naar behoren zouden marcheren.

In de motiveringen van de Antilliaanse minister-president wordt voorts volmaakt over het hoofd gezien, dat Nederland als één van de drie koninkrijkspartners ook nog weleens een eigen recht en een eigen behoefte zou kunnen hebben om ter bepaling van eigen standpunt een coordinerend orgaan te behouden. Nederland steekt jaarlijks miljoenen guldens in de Surinaamse en Antilliaanse autonomie en het lijkt niet anders dan normaal, dat een deskundig Nederlands orgaan in staat moet zijn na te gaan of dat alles verantwoord is.

Ook inzake de Nederlandse standpuntbepaling ten aanzien van koninkrijksaangelegenheden zal er hier te lande een begrijpelijke behoefte blijven aan een ambtelijke kern, er op bedacht en ertoe uitgerust zulk een standpuntbepaling voor te bereiden.

De Antilliaanse bezwaren uit de mond van premier Jonckheer opgetekend, klinken des te wonderlijker, aangezien het bureau van de gevolmachtigd minister van de Nederlandse Antillen in Nederland tot dusver zelfs nog niet in staat is gebleken de zorg voor de eigen aangelegenheden van het departement voor zaken overzee over te nemen die reeds sedert 1950 wel door het bureau van de gevolmachtigd minister voor Suriname worden afgehandeld.

Veel zorg, dat de Antilliaanse autonomie in de knel komt als gevolg van een Nederlands coordinerend orgaan schijnt er dus in de praktijk toch in Antilliaanse kringen niet te bestaan.

Hoe zwak is trouwens dit argument. Heeft niet ieder land behoefte aan een coordinerend orgaan voor de regeling van alle komplexen van vraagstukken, rijzende in de relaties tussen volken, in de vorm van een departement van buitenlandse zaken?

De — begrijpelijke — overgevoeligheid van premier Jonckheer op het gebied van de interne Antilliaanse autonomie is daarmede naar het ons voorkomt, wel genoegzaam aangetoond.

Hedenmorgen omstreeks zeven uur arriveerde de Toneelgroep '59 op Hato. De Toneelgroep werd verwelkomd door Elly Weller, de bekende Nederlandse aktrice, die reeds enige tijd op Curaçao vertoeft. Op de foto v.l.n.r. Ans Koppen, Bert van der Linden, Henk Rigters, Trudy Hulst, Elly Weller, Guus Ooster en Mary Dresselhuys. De heer Viruly, echtgenoot van Mary Dresselhuys, kon de reis niet meemaken, doch komt zo spoedig mogelijk. De heer Viruly zal op Curaçao enkele lezingen houden.

Cubaanse Zaakgelastigde in NEDERLAND:

Verdachtmakingen tegen Fidel Castro komen van TEGENSTANDERS van Sociale Verbeteringen

Landhervorming heeft cultivering van grond ten doel

De Cubaanse zaakgelastigde a.i. in Nederland, de heer Losa Y. Llorens, heeft in een vraaggesprek met een verslaggever van het A.N.P. gezegd dat de stroom van beschuldigingen van de zijde van de regering-Trujillo van de Dominicaanse Republiek aan het adres van Cuba's minister-president Fidel Castro op niets berusten.

President Trujillo, door de heer Losa een meedogenloze dictator genoemd, heeft de traditionele anti-Cubaanse campagne van de Dominicaanse Republiek verscherpt nadat de leider van de revolutie, Fidel Castro, president Batista had verdreven. Het optreden van Trujillo leidde tot het verbreken van de diplomatieke betrekkingen tussen de twee landen.

Er is geen sprake van dat Fidel Castro communistisch of communistisch gezind is. Zijn revolutie is niet rood, maar groen, d.w.z. voornamelijk agrarisch. De verdachtmakingen komen niet alleen van de zijde van de Dominicaanse Republiek maar ook van de zijde van degenen die door de sociale hervormingen van de regering hun zeer bevoorrechte positie moeten opgeven. Fidel Castro is overtuigd katholiek en bezoekt elke zondag de kerk, aldus de heer Losa.

Verder wordt Fidel Castro ervan beschuldigd de hand te hebben gehad in operaties van opstandelingen in MiddenAmerikaanse republieken.

Deze opstandelingen zijn in bepaalde gevallen wel uit Cuba gekomen maar Castro had niets met hen te maken.

De belangrijkste wet die de regering van Fidel Castro heeft ingevoerd, is die op de landhervorming. Met deze hervorming wordt beoogd een einde te maken aan het grootbezit, de beschikbare grond in cultuur te brengen of beter te doen bebouwen en daardoor de welstand van de kleine boeren te vergroten en de invoer te beperken. Voor de hervorming beschikte 1.5 procent van de bevolking over 46 procent van de landerijen.

Een natuurlijk of rechtspersoon mag volgens de nieuwe wet niet meer dan ongeveer 400 hectare bezitten. Hetgeen de bezitters meer hebben wordt onteigend en onder de kleine en bezitloze landarbeiders verdeeld. Uitzonderingen kunnen worden gemaakt voor de beter beheerde suikerrietplantages en enkele andere categorieën grond.

Als maatstaf voor de verdeling van de gronden wordt genomen ongeveer 26 hectare voor een gezin van vijf personen. Voorzover de aan de bewoners toegekende landerijen de voor hen vastgestelde minima niet te boven gaan, krijgen zij de grond zonder vergoeding.

De onteigende grondbezitters zullen overdraagbare staatsobligaties ontvangen.

De heer Losa wees er met nadruk op dat de agrarische hervorming geen maatregel is die speciaal tegen buitenlanders is gericht.

New Yorkse Beurs

De New-Yorkse effectenbeurs gaf gistermorgen een voorzetting tezien van het traditionele zomerherstel. De koersen stegen tot een nieuw hoogtepunt onder leiding van Staalfondsen. De winstnemingen werden vlot opgenomen. Ook in de namiddag bleef de vaste stemming gehandhaafd ondanks winstnemingen, waarbij het koersgemiddelde steeg tot een nieuw hoogtepunt.

Staalfondsen werden gesteund door de verwachting dat een staking in de Staalindustrie kan worden voorkomen. De omzetten waren levendig en de markt sloot vast, op het hoogste punt van de dag. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1255, waarvan hoger 600, lager herstel: waarvan hoger 600, lager 429 en onveranderd 226. De aandelenomzet bedroeg 3.720.000 en de obligatieomzet dollar 6.400.000. De koersen waren:

American Tel and Tel 82
Anaconda Copper 64
Bethlehem Steel 59
Dupont de Nemours 252 3/4
General Electric 80 5/8
General Motors 55 3/8
International Tel and Tel 40
Royal Dutch 42 1/4
Shell Oil 79 1/2
Standard Oil of Ned Jersey 50 7/8
U S Steel 105 1/2
Canadian Pacific 30
International Nickel 101 3/4
Royal Dutch American Shares 69 3/4 bieden
K L M 33
Aluminium Co. 106 1/2
Dow Jones 660.09.

Gevaarlijk speelgoed

In verband met verschillende ongelukken, die zich de laatste tijd hebben voorgedaan, werd ons verzocht de ouders erop attent te maken, dat het spelen met windbuksen gevaarlijk is en dat zij erop toezien, dat hun kinderen zich niet van dit soort speelgoed bedienen.

AGENDA

Cinelandia 7.00 en 9.00:
„Robbery under arms".
Roxy 7.00 en 9.00:
„Man of a thousand faces".
West-End 7.00 en 9.00:
„Candida Vasquez en haar combo"
„Taming sutton's gal".
Caribe 8.00.
„La Legion del Desierto".
Royal 8.00
„Ataque Submarino" (Torpedo Gun).
Cine-Truck:
Hedenavond cine-truck op San Nicolaas.
Curaçaose Camera Club:
Het lokkende gevaar.

EMMASTAD

Pr Voorlichtingspublikaties Tel. 3266
Emmastadrubriek Vrijdag 3 juli 1959
Pr Voorlichtingspublikaties Tel. 3266
Emmastadrubriek
Wachtdiensten
Shell Curaçao N. V
Telegram Afdeling
kantoor open 07.00 - 23.30 tel. 2307
J. J. Roos 23.30 - 07.00 " 3209
B.g.g. nadere inl. „ 2400
Afdeling Personeel
C. . de Haas, Generaalsweg 33.
Voormalig Amerikanenkamp " 0-43159
b.g.g. „ 2400
Materialen Dienst
H. C. Engelsman tel 4504
Medical Department
4/7 (12.30 uur) - 6/7 (07.00 uur): Dr. Stoll, tel. 3118, b.g.g. 2289/2409.
Weekendwacht Suffisantdorp
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer A. A. J. Janse kunnen worden opgebeld onder no. 4511. b.g.g. nadere inl. 2400.
C.S.M. Rederij Scheepsagentschappen
N. Schermer " 3354
Theater Asiento
‚Die letzten werden die ersten sein' Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

Sprinter DARRIGADE wint tweede bergetappe van Tour de France

Geen grote wijzigingen in algemene rangschikking

De elfde etappe van de Ronde van Frankrijk. Bagneres de Bigorre-Saint Gaudens (119 km) is gewonnen door de Franse nationaal Andre Darrigade in 3 uur 19 min. 30 sec. Vermeulin (Parijs-Noord-Oost) behield de gele trui.

De tweede berg-etappe in de Ronde van Frankrijk heeft geen grote wijzigingen in de algemene rangschikking teweeg gebracht. Daarvoor lagen de twee cols, de Aspin (tweede categorie) en de Peyresourde (eerste categorie) te ver voor de finish.

Dientengevolge konden vele renners die tijdens de beklimmingen een achterstand hadden opgelopen, weer bij komen en deed zich het vreemde feit voor, dat niet een klimspecialist, maar sprinter Darrigade als eerste over de finish in St. Gaudens kwam. Darrigade maakte deel uit van een kopgroep van 25 man, waarin ook favorieten als Bobet, Anquetil, Riviere, Baldini, Bahamontes, Gaul en de drager van de gele trui Vermeulin zaten.

Reeds dadelijk na de start in Bagneres de Bigorre sprongen Piet van Est en de regionaal Queheille weg maar de favorieten waren ditmaal waakzaam en haalden het tweetal terug. Dotto probeerde het vervolgens alleen en hij had meer sukses. Ondanks een achtervolging van Gaul en Bahamontes bereikte hij als eerste de Col d'Aspin met een voorsprong van dertig seconden op deze twee renners. Riviere lag op 52 seconden en de andere groten hadden nog iets meer achterstand.

Opvallend was dat een zeer goed klimmende Martin van den Borgh, Baldini, Bobet en Anquetil de top passeerde. In de afdeling kwamen vrijwel alle renners weer bij elkaar. De situatie bij de beklimming van de Peyresourde was vrijwel gelijk. Opnieuw gingen Gaul en Bahamontes een vluchteling — Huot — achterna en weer lieten zij alle anderen achter zich. Hun voorsprong op de rest van het veld was ditmaal iets groter, namelijk ruim anderhalve minuut, maar ook ditmaal kwamen 22 andere renners bij in de afdaling. De eindsprint zou de beslissing moeten brengen en Darrigade bleek zelfs met twee beklimmingen in de benen nog op genoeg om de eerste plaats voor zich op te eisen.

De plaatsen van de Nederlanders in de elfde etappe waren verder: 59. **Van den Borgh** 3.28.44; 73. **Voorting** z.t.; 82. **Van Est** z.t.; 88. **De Jongh** z.t.; 96. **Kool** 3.35.21; 103. **Kersten** z.t.

Het algemeen klassement luidt: 1. Vermeulin (Parijs-Noord-Oost) 58.35 28; **2.** Desmet (België) op 1 min. 17.; **3.** Hoevenaers (België) op 2.22; **4.** Saint (West-Zuid-West) op 9.48; **5.** Anglade op 10.57; **6.** Mahe (West-Zuid-West) op 11.24; **7.** Riviere (Fr.) op 12.13; **8.** Baldini (It.) op 13.04; **9.** Bahamontes (Sp) op 13.18; **10.** Gaul (Nelux) op 13.18; **12.** Anquetil (Fr.) op 14.11; **16.** Bobet op 17.09; **23. Ernzer (Nelux), 39. Damen (Nelux); 43. Bolzan (Nelux); 58. Voorting (Nelux); 62. Piet van Est (Nelux); 66. De Jongh (Nelux); 70. Van den Borgh (Nelux); 83. Kool (Nelux); 89. Kersten (Nelux).**

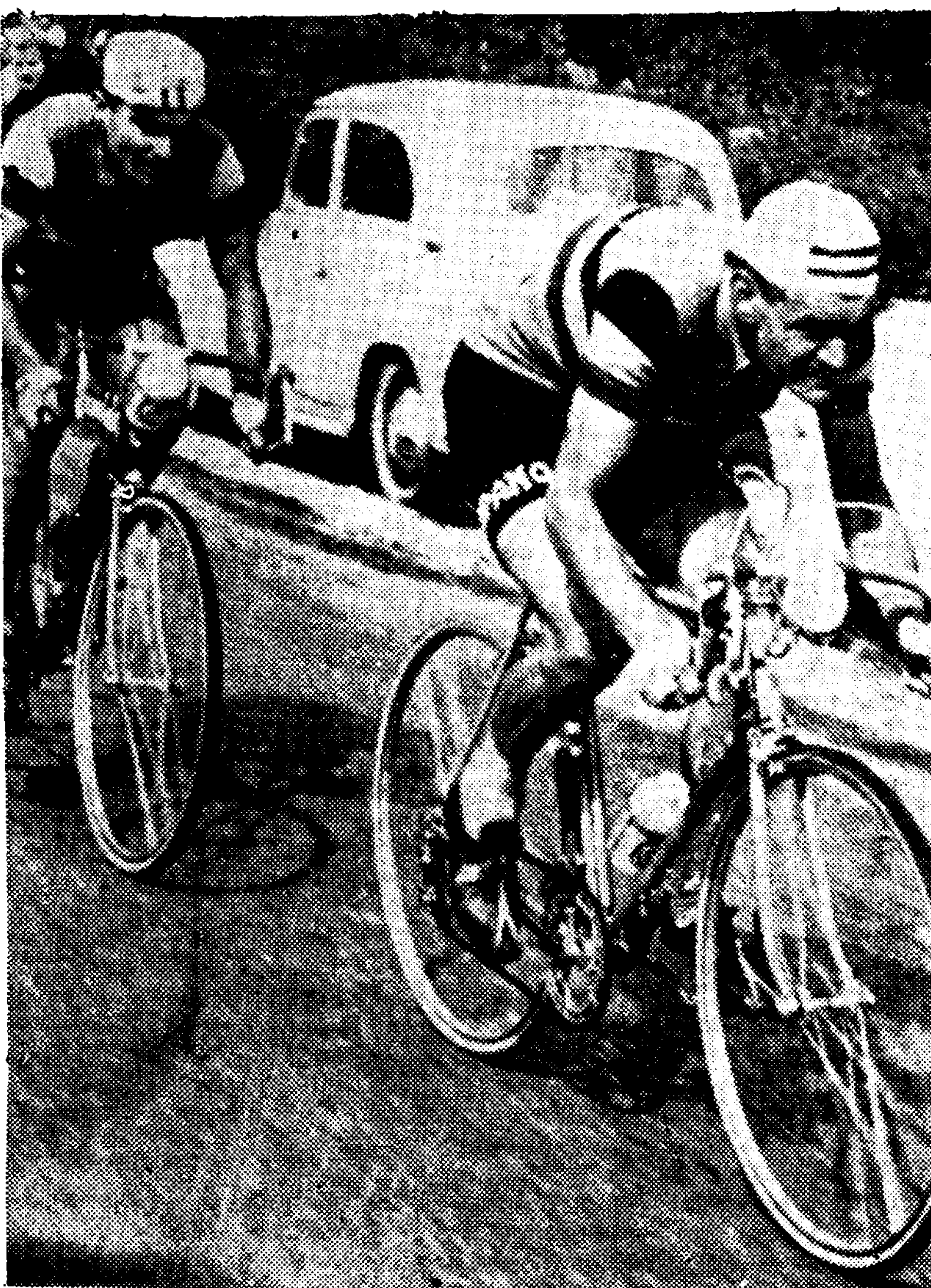
Laatste Tournieuws

De Zwitser Graf heeft de twaalde etappe van de Ronde van Frankrijk, van Saint Gaudens naar Alb. over 184 kilometer gewonnen.

Vermeulin blijft drager van de gele trui.

Een Amerikaans aanbod om nog een Nike-raketbatljon voor de luchtafweer aan Noorwegen ter beschikking te stellen is na onderzoek van Noorse en Amerikaanse zijde ingetrokken, aldus heeft het Noorse ministerie van defensie meegedeeld. Een commissie was tot de slotsom gekomen dat op het ogenblik een tweede bataljon, naast het reeds bij Oslo gelegerde, niet wenselijk was.

De concerten, opvoeringen, tentoonstellingen e.d. van de gehouden Weense feestweek 1959 zijn door meer dan 721.000 personen bezocht.

Tour de France 1959. Enige tientallen kilometers voor de aankomst te Rouaan wisten de Italiaan Bruni en de Belg Van Aerde een kleine voorsprong te nemen en daarmede tevens als eerste en tweede over de finishlijn te flitsen. Foto: Bruni (voorop) en Van Aerde tijdens hun ontsnappingspoging.

Nasser beschuldigt Israel van aanslag op het Arabische Nationalisme

EGYPTE heeft recht zijn vrijheid te verdedigen

President Nasser heeft Israël er van beschuldigd, dat het incidenten in het Suezkanaal uitlokt als onderdeel van een plan om „in samenwerking met het imperialisme het Arabische nationalisme een krachtige slag toe te brengen".

In een vraaggesprek met „Al Ahram", dat enige uren voor de aankomt van sekretaris-generaal Hammarskjoeld werd gepubliceerd, zeide de president van de V.A.R., dat het „internationale zionisme" Israël gebruikt als basis ter verwezenlijking van zijn droom voor een expansie van de Nijl tot de Eufraat. Zoals gemeld komt Hammarskjoeld naar Cairo om de kwestie van de doorvoer van Israëlische goederen door het Suezkanaal te bespreken.

Nasser was van oordeel, dat Israël met opzet het Deense schip „Inge Toft" met een uit Israël afkomstige lading via Port Said naar het verre Oosten had gestuurd, hoewel het wist, dat het schip zou worden aangehouden. Zij zouden er op spekuleren, dat de V.A.R. als gevolg van de verhouding met de Sovjets niet op de steun van Rusland in de Veiligheidsraad kan rekenen. Ingeval van een Russische onthouding bij een stemming zou Cairo Israëlische schepen en andere schepen met uit Israël afkomstige ladingen wel moeten laten passeren.

In het westen, zo zeide de president, wordt gesproken over Israëls recht om van het Suezkanaal gebruik te maken, maar over de rechten van het Palestijnse volk wordt niet gerept. „Wij zullen ons niet laten beinvloeden of laten bedreigen door wat er wordt gezegd, wij zullen onze weg vervolgen, wat er ook moge gebeuren", aldus het staatshoofd van de V.A.R.

Nasser noemde het vraagstuk niet een zaak van de vrijheid van scheepvaart, maar een kwestie van de rechten van Palestina en de „agressieve ambities van Israël". Volgens de Konventie van Konstantinopel had Egypte het recht zijn veiligheid te beschermen. In de wereldoorlog had dit land ten behoeve van de geallieerden het Suezkanaal voor de Duitsers geblokkeerd. Nasser vroeg zich af waarom de VAR nu van dit recht geen gebruik zou mogen maken tegen Israël, „de vijand van de Arabieren".

Volgens de president van de VAR tracht Israël tweedracht te zaaien tussen de Arabische en Afrikaans-Aziatische landen en bevriende mogendheden. „Het is vreemd, dat alle schepen, die getracht hebben het kanaal te passeren, goederen vervoeren voor Ceylon, Japan en de Philippijnen en de vlaggen voerden van bevriende mogendheden als Denemarken en Noorwegen", aldus Nasser.

„PEPSI" zal op de Amerik. tentoonstelling te MOSKOU vertegenwoordigd zijn

Voor de eerste maal, kan het Russische publiek kennis maken met een Amerikaanse soft drink en wel met Pepsi-Cola. Op de Amerikaanse Tentoonstelling in Moskou, die tegen het eind van deze maand geopend zal worden zal Pepsi-Cola als enige vertegenwoordiger van de Amerikaanse industrie op het gebied van „soft drinks" aanwezig zijn.

Deze tentoonstelling zal zoals bekend door Vice-President Nixon geopend worden en vanzelfsprekend zal tevens aanwezig zijn de President van Pepsi International.

De kennismaking met het publiek van Moskou en van geheel Rusland zal geschieoden door middel van een aantal stands in de vorm van kleine kioskken, waar men de befaamde flesjes kan krijgen. Deze stands komen uit Helsinki en worden per trein aangevoerd. Gedurende de 42 dag dat de tentoonstelling zal duren verwacht men 4.500.000 Pepsi's te verspreiden onder het publiek en dit zal bediend worden door 32 Russische en 8 Amerikaanse studenten die vloeiende russisch spreken en die zullen fungeren als „antwoordman" op russische vragen over Amerika.

Op het ogenblik bereikten 180 bottel-inrichtingen van Pepsi-Cola in 75 landen ongeveer 288.000.000 mensen in alle werelddelen. De naam is bekend in 20 talen. Op het ogenblik zijn er 30 nieuwe fabrieken in oprichting in 20 landen en deze zullen in de loop van 1959 geopend worden.

In de Sovjet-Unie is op 2 juli een een-trapsraket gelanceerd met twee honden en een konijn er in. De dieren zijn veilig naar de aarde teruggekeerd, zo heeft Radio-Moskou maandag bekendgemaakt.

In een officiële verklaring van het persbureau Tass wordt gezegd dat de raket en projectiel voor middelgrote afstanden was. De honden, „de moedige" en „sneeuwvlok" geheten, hadden tevoren al raketreizen gemaakt.

De raket bevatte, behalve de dieren, inst rumenten voor het meten van de ultra-violette straling van de zon, de samenstelling van de iono-

Koninklijke onderscheiding voor mr. M. A. TELLEGEN

Naar wij vernemen is bij koninklijk besluit mej mr M. A. Tellegen benoemd tot groot-officier in de orde van Oranje-Nassau.

H. M. de Koningin heeft bij het afscheid van mej Tellegen als directeur van het kabinet der koningin de versierselen van deze onderscheiding persoonlijk overhandigd.

SNELHEIDSRACE MARBLE-ARCH—ARC DE TRIOMPHE

In totaal 167 liefhebbers zullen trachten de afstand tussen Marble Arch in Londen en de Arc de triomphe te Parijs in zo kort mogelijke tijd te overbruggen. Zij hopen hierdoor beslag te leggen op de beloning van 10.000 pond sterling die de Londense Daily Mail voor de snelste deelnemer heeft uitgeloofd ter herdenking van het feit dat de luchtvaart Pionier Louis Bleriot vijftig jaar geleden voor het eerst over het kanaal vloog.

Van 13 tot 24 juli zullen de gegadigden hun krachten beproeven. Alee wettige middelen en combinaties van vervoer zijn geoorloofd. Sommige deelnemers zullen zes pogingen doen.

MORGENAVOND IN NIEUWE SPORT-ARENA TE LOS ANGELES

Alphonse Halimi tegen Joe Becerra om wereldtitiel batamgewicht

Morgenavond wordt in Los Angeles een nieuw sportarena geopend. Deze sporthal heeft zes miljoen dollar gekost. Aan de opening wordt een speciale fleur gegeven, daar er een wereldkampioensbokswedstrijd op de openingsavond zal plaatsvinden. De wereldkampioen in het bantamgewicht, de Fransman Alphonse Halimi, zal zijn titel verdedigen tegen de Mexicaan Joe Becerra.

Sinds Halimi op 6 november 1957 een einde maakte aan een betwiste titel door de Mexicaan Raul „Raton" Macias op punten te verslaan en zodoende de enig erkende wereldkampioen werd, heeft hij zijn titel niet meer verdedigd. Wel heeft hij hierna zes keer gevochten, doch geen enkele keer zette hij zijn titel op het spel. Alphonse Halimi heeft 28 wedstrijden gebokst, 27 gewonnen en slechts eenmaal verloren. Van zijn 27 overwinningen won hij er 15 op „knock-out". De Franse wereldkampioen is thans 27 jaar oud.

Becerra heeft de laatste tijd naam gemaakt, en is het idool van vele duizenden Mexicaanse boksfans. De 23-jarige Becerra heeft zijn laatste vijftien wedstrijden gewonnen. Hiervan waren er elf „knock-outs". Beide boksers staan bekend als zeer harde „punchers", zoals hun records ook aanwijst.

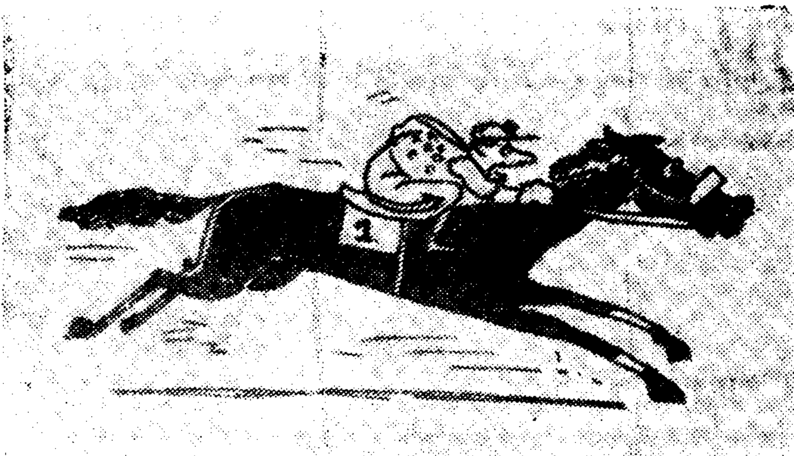
Voor het gevecht van morgenavond is Halimi 2—1 favoriet. Vele Mexicanen zullen dit gevecht bijwonen en hun favoriet komen aanvuren. In de afgelopen twee jaar hebben twee Mexicanen kansen gekregen in een titelgevecht. Raul Macias verloor op punten van Halimi en Ricardo Moreno verloor op k.o. in de derde ronde van de ex-wereldkampioen vedergewicht Hogan Kid Bassey. Thans dient een derde Mexicaan zich aan. Zal hij zijn landgenoten tot juichen brengen of zal hij evenals zijn twee vorige landgenoten ten onder gaan?

Paus Johannes heeft de 61-jarige Zuid-Slavische kardinaal Stepinac, die in 1946 op beschuldiging van met de Nazi's samengewerkt te hebben tot zestien jaar gevangenisstraf werd veroordeeld en thans onder politietoezicht in zijn geboorteplaats Krasic woont, bij gelegenheid van het 25-jarig jubileum van zijn bisschopswijding een boodschap van gelukwens doen toekomen waarin hij om zegt dat de kardinaal geen schuld treft en dat het beter is te lijden dan onrechtvaardigheid te begaan.

VENEZOLAANSE CINCO Y SEIS

Lichte „mercado-libre" bij de opening van „La Rinconada"

Onze „fija" CARUPANO (llave seis) wint met gemak de quinta valida

Zondag jl. vond onder grote belangstelling de opening van de „La Rinconada" plaats. Dit grootse gebeuren, dat werd bijgewoond door niet minder dan 60.000 personen, werd een groot sukses. Alle plaatsen in het stadion waren tot de laatste toe bezet. Via het televisiescherm zagen wij mensen van alle rangen en standen, die met hun kinderen waren uitgetrokken om deze moderne renbaan te bezichtigen. Het gebouw, waarmede men in 1956 een begin maakte, heeft in totaal 2 miljoen bolivars gekost.

Drie van de eerste favorieten, die door de pers en radio vermeld waren, hebben goed van zich afgebeten. Met vlag en wimpel stelden deze dravers degenen, die een gokje op hen waagden, niet teleur. De drie overige derde favorieten, die met de zege gingen strijken, waren ook geen onbekenden onder de spelers van het cinco-y-seis-spel, want aan het aantal goed ingevulde cuadros kan men duidelijk uitmaken, dat de paarden het vertrouwen van vele spelers hadden.

Bij de cuadros met de zes winnende paarden (nog niet officieel) werden er 5 bij gevonden. Het totaal is nu 51 cuadros met zes paarden. Het bedrag, dat deze formulieren op het ogenblik waard zijn, is 18.039,20 bolivars. Bij de cuadros met vijf paarden werden er 253 bij gevonden (ook nog niet officieel). Het totaal is nu: 1835 cuadros met vijf paarden, die elk het bedrag van 334,20 bolivars vertegenwoordigen. De totale opbrengst was 2.738.100 bolivars. Zo te zien hebben dan de paarden voor een lichte „mercado libre" gezorgd bij de opening van deze nieuwe race-track

Primera valida (1200 meter)

Het waren La Rusa en Comendador Moretti, die direkt na het startsignaal om de kop in deze eerste race vochten. Van deze twee dravers was het La Rusa, die tot de 1000 meter stand hield. Het kon niet veel inbrengen, toen de eerste favoriet Jungle Man en Mohicano hem zijn eerste plaats ontnamen. Met veel élan is het dan aan de eindspurt **MOHICANO** met jockey Cecilio gelukt als eerste over de eindstreep te draven. Tweede werd Jungle Man. Derde en vierde waren Rio Labayen en Predicara.

Segunda válida (1400 meter)

Het is het paard **TACARICUA** met jockey Milton Barra, na een heel spannende race met de eerste favoriet Macarapana gelukt met de zege te gaan strijken. Lavandula was de koploper in het begin van deze tweede wedstrijd, op de hielen gevolgd door Maracapana, Flax en Djero. Op de 400 meter toonde favoriet Maracapana haar kunnen om met een goede sprint de koploper voorbij te draven. De race-track behoorde toen alleen aan deze 3-jarige roodbruine hengst, die voor de tweede maal haar kleuren in Venezuela verdedigt. Het is echter de dochter van „At Home", niet gelukt met de zege te gaan strijken, want aan de „recta final" moest zij het onderspit delven tegen Tacaricua, die als een sneltrein de eindstreep als eerste over draafde. Tweede werd dan Macarapana, derde en vierde waren Pirutu en Djero.

Tercera válida (3200 meter)

Het paard Banal, dat het vorig jaar speciaal in Argentinië was uitgezocht om in de clasico „Simon Bolivar" uit te komen — en toen ernstig faalde — heeft zondag getoond, dat hij nog steeds van goeden bloede is. Op formidabele wijze won deze van „Tónico", „tiro a tiro" de clasico „Fuerzas Armadas". Bij het beginsignaal van deze wedstrijd waren het Banal en Morocco, die om de kop vochten. Deze dravers zagen beide kans de eerste ronde zij aan zij te draven. Bij het begin van de tweede ronde was Morocco niet in staat zijn positie te behouden en bij de meters verloor hij terrein. Kampioen-jockey Gustavo Avila, die zag, dat zijn paard in topvorm was, nam het wat kalmpjes aan, om hem zodoende voor de eindspurt te sparen. Petroleo, die op de laatste 200 meter zijn kunnen wilde tonen, kon niet veel inbrengen tegen de in beter konditie verkerende Banal. Met alle franjes en onder donderend applaus van het publiek joeg Avila zijn paard over de eindstreep. Het trofee plus het bedrag van 70.000 bolivars gingen dan welverdiend aan de eigenaars van de winnaar. Tweede werd Petroleo, derde Porvenir. En Golango vormde toen de „marcador".

Cuarta válida (1900 meter)

Deze wedstrijd, die speciaal bereden werd om de beker ter gelegenheid van het 12-jarig bestaan van het tijdschrift „La Fusta", werd een overwinning voor de tweede favoriet **TRUENO SORDO** met jockey V. Ortaz. In het begin van deze race liet deze draver niets van zich horen noch zien. Op de laatste 150 meter echter ging toen dit paard zijn kleuren verdedigen — en deed dit op zo'n formidabele wijze — dat, de koploper El Payuca geen schijn van kans meer had, toen jockey Ortaz 25 meter voor de eindstreep zijn paard over de eindstreep joeg. Tweede werd El Payuca, derde en vierde La Cora en Nini.

Quinta válida (1200 meter)

Onze „fija", namelijk llave seis, die uit drie paarden bestond, kon volgens ons onmogelijk de race verliezen, want in de gehele wedstrijd was het één dezer paarden, dat aan de kop was. Het was Grandtully, die de koploper werd, maar op de 800 meter verloor hij het aan zijn „compañero de llave" **CARUPANO** met jockey Hernan Rengifo. Deze 3-jarige hengst, die 5 malen op de race-track verscheen en slechts eenmaal verloor, had verder geen moeilijkheden met zijn mededingers en won ruimschoots de wedstrijd. Tweede werd Arbaco, derde en vierde Grandtully en Surizi.

Sexta válida (1800 meter)

Het paard **ROLIDO** met jockey Ivan Calixto, dat de vorige week met een neusverschil van Emperor verloor, heeft op zeer prachtige wijze deze laatste wedstrijd op zijn naam gebracht. De debutant Quorom met jockey Avila, was de koploper direkt na het startsignaal. Met de viktorie is deze draver helaas niet gaan strijken, want met veel élan veroverde Rolido deze zo begeerde eerste plaats op de 1100 meter. Moeilijkheden ondervond deze eerste favoriet verder niet meer en doorkruiste toen de „meta" zonder stoornis. Tweede werd Venenito, derde en vierde waren Mañio en Agapanto.

SPORT BERICHTEN

Gisteren is in Como de loting verricht voor de Europese beker voor clubs. De kampioen van Nederland lootte voor de eerste ronde vrij.

Een vrouw werd gedood en zes andere toeschouwers werden gewond toen bij een stock-car race te Coffeyville in Kansas twee wagens na een botsing de afrastering vernielden en op het publiek inreden. Een van de bestuurders moest eveneens in een ziekenhuis worden opgenomen.

Tijdens atletiekwedstrijden te Parijs maakte de Fransman Seye over de 100 meter een tijd van 10,2 sec., waarmee hij het Europees record op deze afstand evenaarde.

N OF M

door

AGATHA CHRISTIE

2

„Ik betwijfel het," zei Tuppence. „Ik voel me nog precies hetzelfde als vroeger. Maar het is mogelijk, dat als puntje bij paaltje komt net 's je zegt....." Zij zuchtte. „Ik wou, dat we een of ander werk konden vinden. Het is ellendig, als je zoveel tijd hebt om te denken."

Haar blikken rustten een ogenblik op het portret van een zeer jonge man in het uniform van de Air Force. Hij had dezelfde brede grijns als Tommy.

Tommy zei: „Voor een man is het nog veel erger. Vrouwen kunnen nog breien en pakjes maken en in de cantine helpen."

Tuppence zei: „Dat kan ik allemaal over twintig jaar ook nog wel. Ik ben nog niet oud genoeg, om daar tevreden mee te zijn. Ik ben niet oud en ik ben niet tevreden."

Er werd gebeld. Tuppence stond op. Er was geen bediening in de flat.

Zij deed de deur open en zag een breedgeschouderde man met een grote, blonde snor en een opgewekt rood gezicht voor zich staan. Hij had haar snel opgenomen en vroeg met een prettige stem:

„Bent u Mrs. Beresford?"

„Ja."

„Mijn naam is Grant. Ik ben een vriend van Lord Easthampton. Hij zei, dat ik u en uw man moest gaan opzoeken."

„O, dat is aardig van u. Komt u binnen."

Zij ging hem voor naar de zitkamer.

„Mijn man, eh...... kapitein —"

„Mijnheer."

„Mijnheer Grant. Een vriend van Mr. Car — van Lord Easthampton."

De oude bijnaam **van** het vroeger. hoofd van de Intelligence „Mr. Carter" ging haar altijd gemakkelijker af dan de werkelijke titel van hun oude vriend. Een tijdje zaten ze gezellig te praten. Grant was een aantrekkelijk iemand met vlotte manieren.

Tuppence ging de kamer uit om een paar minuten lat terug te keren met sherry en een paar glazen. Even later, toen er een pauze in het gesprek intrad, zei Mr. Grant tegen Tommy: „Ik hoor, dat je werk zoekt, Beresford?"

Er kwam een gretige blik in Tommy's ogen. „Ja, dat is zo. U wilt toch nie zeggen —"

Grant lachte en schudde zijn hoofd. „O, nee, niets van die aard. Nee, ik vrees, dat we dat zullen moeten overlaten aan jongeren en actieveren — of aan degenen, die jaren lang in het vak hebben gezeten. Het enige wat ik heb voor te steller is nogal taai, vrees ik. Bureauwerk. Formulieren invullen. Met rode bandjes bij elkaar binder en in loketjes leggen. Dat soort dingen."

Tommy's gezicht betrok. „O, juist".

Grant zei bemoedigend: „nu ja, het is beter dan niets. In ieder geval, kom dezer dagen even op mijn bureau, Ministerie van Voorzieningen, Kamer 22. We zullen wel wat voor je opzoeken."

De telefoon rinkelde. Tuppence nam de hoorn op. „Hallo — ja — wat?" Aan het andere eind van de lijn was een hoge, opgewonden stem hoorbaar. Tuppence's gezichtsuitdrukking veranderde „Wanneer? O lieve kind — natuurlijk — ik kom direct." Ze legde de hoorn neer.

Tegen Tommy zei ze: „Dat was Maureen."

„Dat dacht ik al. Ik herkende haar stem van hier af."

Tuppence legde haastig uit, wat er aan de hand was. „Het spijt mij vreselijk, mr. Grant. Maar ik moet dadelijk naar mijn vriendin toe. Zij is gevallen en heeft haar enkel verstuikt en er is niemand bij haar dan haar dochtertje, dus ik moet er even heen om een en ander voor haar te redderen en te zien of ik iemand te pakken kan krijgen die voor haar kan zorgen. U neemt het me niet kwalijk?"

„Natuurlijk niet, Mrs. Beresford. Ik begrijp het best."

Tuppence glimlachte tegen hem, greep een mantel, die over de sofa hing, trok die haastig aan en snelde de deur uit. De deur van de flat sloeg dicht.

Tommy schonk zijn gast nog een glas sherry in. „U gaat toch zeker nog niet weg?" zei hij.

„Dank je." De ander accepteerde het glas. Hij nipte er een ogenblik zwijgend aan. Toen zei hij: „Zie je, in zekere zin is het een gelukkige samenloop van omstandigheden, dat je vrouw weggeroepen is. Het bespaart ons tijd."

Tommy keek hem verbaasd aan. „Ik begrijp u niet."

Grant zei bedaard: „Kijk eens, Beresford, ik had opdracht om, als je bij me op het Ministerie was gekomen, je een zeker voorstel te doen."

Tommy's sproetig gezicht begon langzaam aan te kleuren. Hij zei: „U wilt toch niet zeggen —"

Grant knikte. „Easthampton heeft jou voorgesteld," zei hij. „Jij zou de geschikte man zijn om dit op te knappen."

Tommy zuchtte diep. „Vertel op," zei hij.

„Het is natuurlijk strict vertrouwelijk."

Tommy knikte.

„Zelfs je vrouw mag het niet weten, begrijp je?"

„Uitstekend — als dat moet. Maar wij hebben vroeger altijd samengewerkt."

„Ja, dat weet ik. Maar deze opdracht is uitsluitend voor jou."

„Juist. In orde."

„Ogenschijnlijk zal je werk worden aangeboden, zoals ik zo even zei — bureauwerk, op een afdeling van het Ministerie, die in Schotland is gevestigd — in een verboden zone waarheen je vrouw je niet kan vergezellen. Maar in werkelijkheid zul je heel ergens anders zijn."

Tommy wachtte zwijgend.

Grant zei: „Je hebt natuurlijk in de kranten gelezen over de Vijfde Colonne? Je weet in ieder geval, wat die naam betekent?"

Tommy mompelde: „De vijand binnen de eigen grenzen."

(Wordt vervolgd)

Europa betaalt zijn tol aan MARIA en CAMORRA

PUPETTA kreeg 18, ORLANDO 30 jaar

Op het kerkhof in Palma Campania bij Napels ligt Pasquale Simonetti, bijgenaamd „Pascalona 'e Nola", begraven. Op het kerkhof van Pomigliano d'Arco bij Napels rust Antonio Esposito, bijgenaamd „Totonno 'e Pomigliano".

Boven de graven van geliefde afgestorvenen bouwen de Italianen die het kunnen betalen indrukwekkende graftempels. Italiaanse kerkhoven zijn verzamelplaatsen van enkele welgeslaagde maar voor het merendeel foeilijke; enkele stijlvolle maar voor het merendeel kitschachtige praalgraven. Het geheel maakt de indruk van een met bloemen ietwat opgevrolijkte sombere tentoonstelling van oude, nieuwe, nieuwste en futuristische treurstijlen in miniatuur. Het moet kwaad rusten zijn op deze dode akkers der ijdelheid, die slechts de harmonie van de dood kennen. En de harmonie der tranen, geplengd voor granieten marmeren, bakstenen, glazen en betonnen misbaksels, die op erbarmelijke wijze van liefde voor overledenen en van welstand der levenden getuigen.

Pasquale Simonetti rust onder een in een of andere romantische stijl opgetrokken bouwsel ter grootte van een landhuisje. Een marmeren Heilig Hart beeld troont boven de ingangspoort tot de dodentempel. De stoffelijke resten van Antonio Esposito rusten onder een in, de hemel zal weten waarom, gecorrigeerde Egyptische bouwstijl gewrochte tempel. Aan weerszijde van de ingang liggen spinxen terech van de ingang liggen sphinxen terecht

Het betreft de graven van Napolitaanse bendeleiders, die in het jaar 1955 kort na elkaar werden vermoord. De moordenaars werden in Napels veroordeeld.

Assunta Maresca, bijgenaamd „Pupetta Lampetielli", kreeg achttien jaar gevangenisstraf. Gaetano Orlando, bijgenaamd „Tanino 'e Bastimento", dertig jaar. Gaetano Orlando had in 1955 Assunta Maresca' echtgenoot Pasquale Simonetti i opdracht doodgeschoten. Enkel maanden later nam Assunta Maresca wraak en ledigde haar pistool o Antonio Esposito, die Orlando op eedragen zou hebben haar man t doden. De veroordeelden zowel als de openbare aanklager zijn in hoger beroep gegaan. Vrij algemeen had men verwacht, dat Orlando levenslang zou krijgen. Velen hadden verwacht, dat de jonge en schone „Pupetta" zo geen vrijspraak dan toch slechts een symbolische straf zou krijgen.

De vermoorden, de moordenaars en twee dozijn getuigen, die tijdens het proces optraden en uitblonken door zwijgen, — het waren of zijn allemaal leden van een misdadig geheimorganisatie, die rond Napel opereert en Camorra heet. De Camorra beheerst de handel in fruit in en rond Napels en terroriseert de handelaars en producenten. In de hierarchie der Camorra is de „mammasantissima" de hoogste autoriteit, die het bevel voert over een aantal opperhoofden, die de titel van „guappo" voeren. De rivaliteit onder het Camorra-geboefte is groot

Er bestaan bovendien diverse Camorra-groepen. Vandaar de regelmatig terugkerende schietpartijen en het grote aantal Camorra-moorden

„Het beheersen van de fruitmarkt door de Camorra in Napels en door de Mafia op Sicilië komt in het kort hier op neer: De „president der prijzen" van de bende stelt de prijzen der waren vast. Hij bepaalt desnoods ook nu wie aan wie moet verkopen. Wie het spel niet meespeelt, producent of handelaar, wordt bedreigd en desnoods overhoop geknald.

In de prijzen is het aandeel voor de Camorra berekend. Wie dat aandeel niet of niet prompt betaalt, tekent zijn doodvonnis of kan zijn boerderij of huis enige tijd later zien branden.

In Napels worden per jaar voor honderden millioenen guldens aan fruit omgezet. Er wordt ook veel fruit geëxporteerd. Onder meer naar Duitsland, Zwitserland, België en Nederland. Ook op geëxporteerde fruit drukt de „belasting" van de Camorra — en wat Sicilië betreft de „belasting" van de Mafia. Men kan zich dat in Maastricht, Eindhoven en Arnhem maar moeilijk voorstellen, maar van elke paar dubbeltjes die men daar voor Italiaanse sinaasappelen of appelen of citroenen betaalt, verdwijnen een paar centen in de zakken van de Camorra-jongens.. Anders gezegd: de prijs van het Italiaanse fruit en ook van het fruit dat in het buitenland wordt aangeboden ligt hoger dan normaal omdat de Camorra en de Mafia een misdadige tol heffen.

Dat wil niet zeggen, dat als die misdadige tol zou komen te vervallen ook de prijzen zouden dalen. De hogere winst zou dan waarschijnlijk in legale kanalen vloeien. Waar blijft, dat de Camorra en de Mafia invloed uitoefenen op de fruitprijzen op de Europese markten.) "

De eigenlijke aangeklaagde: Camorra.

In Napels stonden „Pupetta" en „Tanino 'e Bastimento" terecht. De eigenlijke aangeklaagde was de Camorra. Deze misdadige geheime organisatie en die andere — de Mafia — vormen een gevaar voor de maatschappij in Zuid Italië. „Pupetta" en „Tanino" gaan de gevangenis in. Zij waren in de hiërarchie der Camorra slechts figuren van ondergeschikt belang en geringe macht. De ware bazen, die rijk geworden zijn en nog rijker worden; de ware bazen die het bevel voeren en desnoods doodvonnissen uitspreken, gaan vrij uit. In de afgelopen twaalf jaren werden op Sicilië ruim vijfhonderd Mafia-moorden geregistreerd. De Camorra werkt „beschaafder" en laat slechts schieten als het echt niet anders kan.

De namen van de leiders der geheime misdadigersorganisaties zijn bekend. Ze staan regelmatig met naam en toenaam plus foto in de kranten. Maar zij gaan op vrije voeten door het Zuid Italiaanse land. De geheime organisaties bezitten ontegenzeggelijk politieke invloed, maar niemand kan of waagt te zeggen waar deze invloed begint en hoever hij rijkt. Opperhoofd van de sinaasappel-gangsters wordt alleen hij wiens stem ook in Rome nog wordt gehoord. In die politieke invloeden en de geheime erecode schuilt de macht van de Camorra en van de Mafia.

Daarin schuilt ook de onmacht van de politie en de rechterlijke macht. Pasquale Simonetti en Antonio Esposati zijn dood. Maar het werk gaat voort. De taak van de doden werd overgenomen door Francesco Tuccillo. Een telg uit een oud Camorra-geslacht. Hem wacht rijkdom, ofwel een pompeus grafmonument vóór zijn tijd.

„Espiritu inmortal de BOLIVAR, faro luminoso a los pueblos que aman la libertad"

Wij publiceren alsnog gaarne in het Spaans en in extenso de rede die de Consul generaal van Venezuela de heer Feliciano Olivero gisteren ter gelegenheid van de viering van de onafhankelijkheidsdag van Venezuela uitsprak bij het monument van de grote bevrijder Simon Bolivar, op het Bolivarplein aan de Scharlooweg.

Honorables representantes de las autoridades civiles y militares.
Honorables representantes del cuerpo consular.
Dignisimos representantes del clero.
señoras, señores.

Hoy celebra jubilosa Venezuela un año más de su Independencia. Y este júbilo se hace aún mayor, por la feliz razón de ser el primero que los venezolanos celebramos en el régimen constitucional, después de largos años de oprobiosa tiranía. Tiranía que solamente tiene fin, cuando se conjuga el amor a la libertad con el amor de vivir como gentes civilizados en un pleno goce del más puro sentimiento democrático.

Estar en este sitio donde emerge como inspiración de justicia y de fraternidad la egregia figura tallada en bronce del Libertador de seis Repúblicas, es más que suficiente para sentirse honrado y emocionado. Tener el honor de ser quien rinda tributo y manifestación de gratitud imperecederos en representación de mis hermanos venezolanos, al glorioso Padre de nuestra Patria, es algo sublime y extraordinario, es algo que siente la sangre cuando con ella corre y se revuelve la sincera vocación a la libertad, a la democracia, al derecho humano de vivir con decencia y con dignidad. Yo siento, señores, en estos momentos, ese algo sublime y extraordinario. Y también vosotros lo estáis sintiendo, venezolanos y curazoleños que escucháis mis devotas palabras invocando la memoria sacrosanta de Simón Bolivar, del gran conductor de pueblos, del guerrero incansale por la causa justa, forjador de nacionalidades que hoy constituyen legitimo orgullo para América y ejemplo ardoroso para los pueblos que todavía sienten el contacto humillante del látigo colonizador. Y cuando hablo de vosotros, curazoleños, es porque os consideramos hermanos nuestros. Es porque os consideramos ligados por la sangre y por la historia, por la gratitud y por vuestra propia razón de ser, al corazón de Venezuela, a lo más entrañable de Venezuela. A pocos pasos de aquí está también la estatua del heroico Almirante Brión, quien junto con Piar son parte de la mística de los venezolanos. Brión, ejemman el lazo indestructible de nuestro cariño por vosotros, porque esos dos adalides de nuestra gesta emancipadora, dieron cuanto pudieron para que los venezolanos disfrutamos, como hoy lo hacemos, la más hermosa realidad que puedan soñar y anhelar los pueblos que aman y luchan por la libertad. Brión está incrustado en la conciencia patriótica de los veneolanos. Brión, ejemplo de probidad, ejemplo de lealtad intachable al ideal de Bolivar, es en síntesis para Venezuela, América y la Libertad, lo que dijo Bolivar en 1821 cuando supo de la muerte del gran Almirante:

„....la muerte de Su Excelencia el Almirante Brión me ha llenado de la más profunda aflicción. El primer compañero en la empresa generosa de libertar a Colombia no existe; pero Colombia le debe la mitad de su dicha, y no será ingrata a un hombre singular que, más amante de la humanidad y de sus nuevos conciudadanos que de su propia fortuna, lo aventuró todo por satisfacer sus nobles sentimientos y saciar su sed de gloria. El Almirante llevará en todos los corazones de Colombia un altar consagrado a la gratitud. Yo, el primero, enviaré, si puedo, a la posteridad más remota, monumentos eternos del bien que hizo a mi patria y de la elevación de su carácter magnánimo."

Con ese hermoso reconocimiento de Bolivar al patriota que en los mares y en los rios fué puntal decisivo para derrotar a los realistas espa españoles, ya podéis imaginaros vosotros, curazoleños, cuan adentro estáis en el corazón de Venezuela. Lazos de sangre y de historia nos unen. El amor a la libertad nos es común. Que nuestra fraternidad sea para bien de las Antillas Neerlandesas y de Venezuela. Señoras, señores:

Los más grandes pensadores, los más grandes intelectuales e historiadores, han regado por el mundo la obra portentosa de Bolivar por la Libertad, por la existencia de una conciencia que haga inexistente la opresión. Pero lo que se ha dicho y escrito todavía no engrandece su obra de gigante. Y no puede ser así, porque el espíritu de ese genio, la voluntad de ese titán de la guerra y de la dignidad humana, cada día adquiere mayores proporciones y se pierde en lo infinito de la misma grandeza, hasta donde no puede llegar la facultad intelectual de los hombres para comprender, valorar y apreciar ese algo sobre-natural de que estuvo dotado; esa inpiración divina que lo sirvió de luz y fuerza incontenible para realizar la epopeya gloriosa que creó naciones, que vaticinó la convinencianecesaria e indispensable entre los pueblos de América Latina, que sembró la semilla al derecho irrenunciable de ser libre ij dueño absoluto de su propio destino.

Seis naciones proclaman a Bolivar como su Libertador. Es la voz que hace patente las realizaciones del genio, que en Pichincha, Boyacá, Junín, Ayacucho y Carabobo hizo culminar con aureola de gloria su amor encendido a la Libertad.

Es el grito de América que está llevando a inmensos contingentes humanos quesufren la angustiosa agonía de la esclavitud, la suprema ambición de formar sociedades modernas donde la vida se desenvuelve, y cuaje hajo el impulso indetenible de la evolución, al compás armonioso de la propia razón de la existencia. Bolivar dió a América, a esa América formada en principio por indios y mestizos, por criollos con sangre revolucionaria, la fervorosa pasión por la libertad y por la justicia. Y el alma de esa América se hace presente como ejemplo vivo, en la convulsión del mundo actual que cierne sobre la humanidad el espectro grotesco del apocalipsis.

Señores: Bolivar está presente con el Tiempo. El Tiempo hace que su obra y su genio, su epopeya y su espíritu inmortal, sirva de faro luminoso a los pueblos que aman la Libertad.

Feliciano Olivero
Consul general

Konflikt in de Britse grafische industrie. Door de lange staking van de typografen in Engeland en de sympathie-staking in de drukinktindustrie zullen nu ook de grote Londense bladen hun produktie moeten stopzetten. Foto: in een stromende regen demonstreren de Londense typografen tegen het verschijnen van de Londense kranten.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Zwitserse bankiers bieden Federale West Indische Regering 50 miljoen gulden aan

(van onze korrespondent)

Kingston — Hier is bekend geworden dat een groep Zwitserse bankiers bereid is een bedrag van over cf 50 miljoen ter beschikking te stellen aan de Federale West Indische regering voor de uitroering van enkele welvaartsprojecten.

De Federale regering had enkele maanden geleden Zwitserse en Zweedse investeerders benaderd om middelen te verkrijgen voor het nieuwe welvaartsplan.

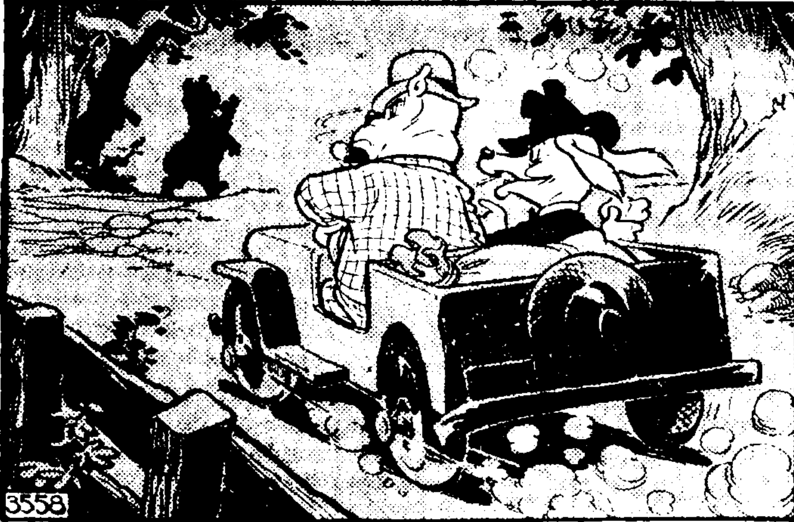
De vice premier van de Federale ministerraad, Dr. Carl La Corbiniere verklaarde in Londen dat het aanbod van de Zwitserse bankiers de stabiliteit van de nieuwe Federatie bewijst en de goodwill die de jonge natie in de wereld geniet.

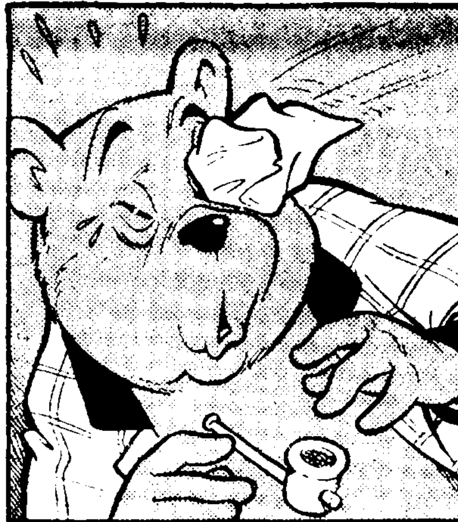
EILANDGEBIED CURACAO

Middelenstaat t.m. MEI 1959

Middel	Begroot bedrag per jaar	5/12 van de raming	Werkelijke ontvangst
Erfpachtsrecht	200.000,—	83.333,—	100.251,75
Huur domeingrond en -water	150 000,	62.500,-	47 841,99
Huur van overige woningen	115.000,—	47.917,-	30.840,95
Ontvangsten abattoir, koel- en vrieshuis	164.400,—	68.500,—	70.721,50
Loodsgelden	1.725.000,—	718 750,-	706.801,—
Liggelden	15 000,—	6.250,	18.977,67
Landingsgelden	200.550,—	83.563,—	78.801,65
Parkeergelden	3.500,—	1.457,-	1.491,60
Abonnementsgelden Telefoondienst	1.110.900,—	462.875,-	418.744,02
Schoolgelden geïnd door bijzondere scholen	565.000,—	235.417,-	172.357,87
Schoolgelden en vergoeding voor het gebuik van leermiddelen	302.000,—	125.833,—	131.145,—
Inkomstenbelasting	8.500.000,—	3.541.667,—	2.141.261,34
Winstbelasting	14.600.000,—	6.083.333,—	1.190.209,—
Grondbelasting	2.850.000,—	1.187.500,—	944.710 13
Gebruiksbelasting	525.000,—	218.750,-	57.422,92
Motorrijtuig- en motorbootbelasting	775.000,—	322.917,	534.468,75
Vergunningsrecht ingevolge de vergunningsverordening 1949	145.000,—	60.417,	93.012,70
Uitkering van het Land ingevolge art. 88 van de Eilandenregeling N.A.	6.075.000,—	2.531.250,-	—,—
Alle overige ontvangsten	1.030.735,—	429.473,—	279.127,61
Administratieve posten	100.000,—	41.667,-	—,—
Totaal Gewone Dienst	39.152.085,—	16.313.369,-	7.068.187,45

TOM POES EN DE KIEKVOGEL

3558. — Heer Bommel liep over de weg, verdiept in mooie gedachten, die hij met gezang begeleidde. Het geronk van een auto verstoorde deze ragfijne sfeer echter.

Heer Ollie trad een weinig terzijde om de stinkende machinerie te laten passeren.

„Hoe schoon is het leven wanneer men jong is en de maan schijnt", mijmerde hij. „Dan staat de wereld open voor een Bommel, die tegen alle zwarigheden opgewassen is "

Hij wierp een gestoorde blik op het langsdaverende voertuig, waaruit een paar ongunstige gezichten hem aanstaarden.

„Ha, die bolle!" riep iemand — en voordat heer Bommel van zijn verrassing bekomen was, werd hij op het oog getroffen door een prop papier.

De schrik deed hem het evenwicht verliezen, zodat hij in zittende houding op de weg terecht kwam en de verdwijnende auto wat suffig nakeek. Met een korzelig gebaar greep hij het stuk papier en sloeg er een blik op. En toen slaakte hij een kreet. Een ongeschoolde hand had er in kreupele letters op geschreven: „ We hebbe je buurvrouw ontvoerd, ga niet naar de plisie want dan zal het slecht met haar aflopen, we zullen haar laten gaan, wanneer je je laat fotograferen door Kiekvogel, hij zit in „het Witte Paard". Groetend."

Heer Bommel kwam moeilijk overeind en keek radeloos om zich heen. „Doddeltje ontvoerd", prevelde hij. „Ach, wat moet ik nu beginnen? Wat is de wereld slecht — en wat is het leven moeilijk voor een eenzaam, ouder heer......"

Antillianen bezoeken het Deltaplan

SPECTACULAIR WATERBOUKUNDIG WERK

Dansen in de brandende zon......

De ramp van februari 1953, die de Zeeuwse eilanden zo geteisterd heeft is niet de direkte aanleiding voor deze onderneming, wel heeft ze dit werk bespoedigd. Het plan omvat o.m. het maken van een viertal hoofdafsluitdammen van Noord naar Zuid, voor het Haringvliet het Brouwershavensche Gat, de Oosterscheide en het Veersche Gat. De Nieuwe Waterweg en de Westerscheide blijven open vanwege de scheepsvaartbelangen van Rotterdam en Antwerpen.

Tijdens de opkomende vloed stromen miljoenen kubieke meters water de Zeeuwse en Zuidhollandse zeegaten in om bij het keren van het getij er weer uit te stromen. Bovendien stroomt al het van de Maas, Waal, Lek afvloeiende water door dit gebied naar zee en meermalen heeft men door overstromingsrampen ondervonden wat dit in een winterperiode met grote massa's afkomend ijs kan betekenen.

Bovendien veroorzaakt het vele zoutwater dat men met elke vloed binnen krijgt een steeds ernstiger wordende verzilting van het polderwater en wat daarmee gepaard gaat een voortdurende daling van de bodemopbrengst.

Landbouw, veeteelt en tuinbouw krijgen hieronder te lijden en uiteindelijke de hele Nederlandse economie. Al deze gevaren en eigenlijk de voortdurende bedreiging door de zee zal het Deltaplan (zowel als de afsluiting van de Zuiderzee) gaan keren.

Met dit uitleg (plus een uitvoerige uiteenzetting over de werkzaamheden van het hele Deltaplan, die zicht in kort bestek moeilijk laat samenvatten komen we op de Haringvliet, terhoogte van het plaatsje Hellevoetsluis. De Prinsesseplaat gaat even verder voor anker en wij zwermen van boord om dit grootste onderdeel van het Deltaplan te gaan bewonderen.

Spectaculair werk

Groots en spectaculair inderderdaad! Midden in de zeearm is een ringdijk gebouwd, waarna het water dat door deze ringdijk omsloten werd is weggepompt. Aldus is een enorme bouwput ontstaan, waarin men bezig is een sluizencomplex van 1 km lang te bouwen met 17 openingen waarvan elk 56 meter breed zal zijn.

Het is moeilijk zich dit kolossale werk voor te stellen; zich voor te stellen ook dat dit eiland-zomaar-in-zee (ter grootte misschien van Klein-Aruba) door mensenhanden is gemaakt, door Nederlanders.

En terwijl op die ringdijk rondlepen met onze onvermoeibare en ontzettend-veel-wetende gids, een grillige groep van jongens in luchtige (bamboeritu) hemden en meisjes in fleurige bloezen en gebloemde rokken, beseffen wij pas wat taaiheid van karakter en eeuwige strijd tegen het water eigenlijk inhoudt.

Het ritme van de merengue

Er wordt hard gewerkt; alsof het werk morgen klaar moest zijn, de grote hei-machine heien met de regelmaat het ritme van de uitgestrekte zandvlakte en in de diepe zandkuilen lijken de vrachtauto's, die op en af rijden, speelgoed autootjes en wij zelf honderdenvijfentwintig enthousiaste, kleine, donkergekleurde poppetjes.

— En deze hele ringdijk word straks weer weggebaggerd zodra d sluizen gereed zijn, vertelt ons d heer Lingsma heel laconiek. Ik le' op dit ogenblik op Angela Rosina en Lelia Kwiers, die meneer Lingsma staan aan te kijken alsof zij zeggen willen: Is deze man gek, gaan ze dit alles gewoon weer wegbaggeren wat hun zoveel miljoenen heeft gekost, dit hele eiland?

Ja — vervolgt de gids — na d. wegbaggering van de ringdijk wordt de bodem vóór en achter de sluizen met zinkstukken en stenen beschermd tegen uitschuring en pas dan kan de eigenlijke dam worden gemaakt; de sluizen fungeren dan als kraan waarmee de loop van het water in en uit de Haringvliet naar behoefte zal kunnen worden geregeld.

Wij wandelen verder over deze dijk, kijken vol ontzag naar de wijde strenge noordzee aan een kant er naar de onverstoorbaar ijverig werkende mensen en kranen beneden in de bouwput.

Zal men in 1978...?

In 1978, als dit werk gereed is en over deze dam (op de grote Euroweg) honderden auto's voorbij zullen gieren, zullen de mensen dan nog stilstaan bij de inmense strijd die hier tegen het water is geleverd, of zullen ze domweg alleen maar van de overwinning profiteren?

Onder de indruk van dit alles keren wij terug naar onze Prinsesseplaat.

Om een uur drie vier varen wij langs het stadje Willemstad. De ringmuren van deze oude vestingstad staan gedeeltelijk nog overeind. Z ligt daar stil en vredig, verlaten bijna doods; helemaal niet te vergelijken met onze bloeiende Willemstad. Maar zal ook dat niet veranderen met de verandering van dit hele gebied?

Solo ta quima, ma...

De zon brandt de lichamen toe. Segundo Demey fotografeert niet

EEN GROEPJE VAN DRIE NIEUWELINGEN MET GEDELEGEERDE CRAMER.

meer, Hubert Steba heeft zich op een bank uitgestrekt.... Knikkebolt hij?

De flesjes Coca-Cola, die Mevrouw Schiereck, de heer Eskes en ook andere gedelegeerden ronddelen schijnen niet zoveel meer te helpen. Zelfs de heer Kok, correspondent van de Beurs en Nieuwsberichten zit stil met een flesje bier voor zich uit te staren. —

Dan barst de muziek weer los, nog heviger dan de eerste keer. Het achterdek wordt ontruimd, de banken gaan opzij. Men danst! Wat geen ander volk ter wereld presteert (dansen in een medogenloos brandende zon) presteren onze jongens de meisjes. Ze nemen iedereen mee in hun dans, de gedelegeerden van wie sommigen niet ver van een zonnesteek zijn, de twee zusters die vriendelijk tegenstribelen eerst, iedereen!

Het wordt een grandioze Simadam; van het achterdek naar het middenschip, van boven naar beneden, van beneden naar boven. Nooit is er op een Nederlandse zeearm zo veel gezongen, zoveel gedanst en luider gelachen.

Wij komen op het Hollands diep; laten de Nieuwe Merwede met Dordrecht rechts liggen en gaan de Kil op. We waren naar de Stormvloedkering bij Krimpen aan de IJssel, het laatste onderdeel van het Deltaplan, dat wij, zullen bezichtigen. We komen langs de Kinderlijk op de Noord (De legende zegt van deze Kinderdijk dat een baby hier na een overstroming door een kat is gered). Dit is het gebied van de Hollandse molens en de kapitein vaart even de Lek op om ons in de gelegenheid te stellen de lange rij molens op de oevers te bewonderen. Fantastisch! Fantastischer nog als wij vanuit het water een echte ooievaar op zijn nest zien zitten.

Gewoon een stalen schuif

Hoog boven het water verheft zich de Stormvloedkering. We gaan weer voor anker en weer zwermen meer dan honderd jongelui aan wal onder de nu wat milder geworden zon. Deze Stormvloedkering lijkt (ondanks zijn enorme hoogte) heel eenvoudig: Gewoon een stalen schuif van 11,5 meter zou men zeggen, die langs twee betonnen torens in het water glijdt warneer er een onrustbarend hoog waterpeil bij Hoek van Holland word gemeten.

Als we de 160 treden van een van die torens hebben beklommen — een mooie panorama over het landschap rondom — komen we echter tot een ander inzicht. Onzegbaar groots werk is dit; onzegbaar groots en onzegbaar ingenieus. Zoo ook de werking van de wentel brug en van de sluizen bij deze Stormvloedkering, die ons gedemonstreerd wordt door toedoen van onze gezaghebbende gids.

Om een uur of acht zijn we terug in Rotterdam. We verlaten de Prinsesseplaat. We zijn moe misschien, maar blij en gelukkig, nagenietend en vol bewondering voor de waterbouwkundige prestaties van de Nederlandse ingenieurs. Vol van nieuwe kennis ook en heus niet alleen in aardrijkskundige opzicht, maa vooral betreffende het doorzettingsvermogen en taaiheid van dit land Nederland.

We zijn vol dankbaarheid ook voor de heer Eskes en voor Mevrouw Schiereck en voor alle anderen, die deze excursie mogelijk hebben gemaakt. Ik overdrijf heus niet als ik deze excursie de meest leerzame, boeiende maar ook genotvolle noem, die ik totnogtoe in Nederland heb mogen bijwonen.

Frank Martinus.

Aan de voet van de stormvloedkering bij Krimpen aan de IJssel.

...VEN EEN FOTO NOEMEN.... MAAR HET VALT NIET MEE ALS MEN ZO KLEIN IS.

„SRANANG TORIE"

● De voorbereidingen der tenuitvoerlegging van het Brokopondostuwdamproject hebben verleden week een tweede mensenleven geëist. Romeo Oosterwolde, een 19-jarige bulldozer-operator, werd door een kakantrie verpletterd. De woudreus viel verkeerd en kwam terecht op de bulldozer welke Oosterwolde bediende om bomen omver te stoten bij de wegconstructie Krakka-Affobakka. Enkele maanden geleden was bij de wegaanleg reeds de 18-jarige W. Ruperti bij een ongeval om het leven gekomen. Beide jongens behoorden tot de trainees van de speciale Brokopondo cursus voor opleiding van operators op zwaar materiaal. ● De Landbouwproducten Centrale heeft de afgelopen week een partij gezoute vis, garnalen en groenten verscheept naar de Nederlandse Antillen. Dit is een der proefverschepingen die door dit semi-gouvernements bedrijf worden gedaan om te proberen markten voor de Surinaamse producten te vinden. Particuliere verschepingen hebben in het verleden meer kwaad dan goed gedaan doordat er onvoldoende zorg aan besteed werd, de kwaliteit slecht was en het bederf groot. Vandaar dat de LPC het nu probeert. ● In de experimentele Prins-Bernhard polder in Nickerie is wederom de gevreesde hoja blanca ziekte in de rijst ontdekt. De mate is echter niet verontrustend en er zijn onmiddellijk maatregelen getroffen. Verleden was deze ziekte ook voor het eerst in de Prins Bernhard polder geconstateerd. Daarna was de ziekte uit de rijst verdwenen. De hoja blanca is echter in de grassen in de PB polder blijven bestaan en is nu door insecten op de jonge rijst overgebracht. Een geluk voor Suriname is dat de ziekte telkens reeds vrijwel direkt bij haar optreden is opgemerkt, waardoor tijdige maatregelen konden worden genomen. ● Uit Brits Guiana is een influenza-epidemie naar Nickerie overgewaaid. De ziekte heeft bij de Britse buren ernstige vormen gehad en volgens berichten uit Georgetown wordt de dood van 16 mensen aan de influenza geweten.

—x—

De eerste atoomreactor in Afrika, aan de universiteit Lovanium bij Leopoldstad, is in gebruik genomen. Deze reactor van Amerikaans type met een vermogen van tien kw., zal worden gebruikt voor onderzoek en produktie van isotopen.

Overeenstemming verwacht tussen Amerikaanse werkgevers en -nemers in Staalindustrie

James Mitchell, de Amerikaanse minister van arbeid, heeft gisteren in een radio-interview uiting gegeven aan zijn optimisme over de besprekingen tussen werkgevers en -nemers in de Amerikaanse Staalindustrie.

De minister zeide, dat het voortzetten van de besprekingen na afloop van het huidige looncontract per einde juni in antwoord op een door president Eisenhower gedane oproep als een zeer gunstig teken kan worden beschouwd.

De minister zeide van mening te zijn, dat beide partijen waarschijnlijk tot overeenstemming zullen geraken.

Eric de Noorman - De Zwarte Piraat

6—45. — De oude ruige aanvoerder vertrekt geen spier, als hij Axe's eis hoort. Hij gordt zwijgend zijn zwaard los, werpt zijn schild en dolk voor de voeten van zijn mannen en beduidt dezen, te verdwijnen. „Gaan wij?" gromt hij dan, terwijl hij Axe met iets van spot in zijn lichte ogen aankijkt. Zwijgend begeeft de troep zich op weg, nagestaard door de heer Van Skane en zijn twee makkers, die het allesbehalve een goede oplossing schijnen te vinden. Onder het lopen neemt Axe ongemerkt Kell apart en beveelt deze zo snel mogelijk een kring van krijgers rond de landingsplaats te leggen. Zeker is zeker...... Zonder verder een woord te wisselen bereiken zij de burcht. Kaarsrecht en trots betreedt Voron als eerste de grote ronde zaal en onderzoekend glijdt zijn blik over de twee vrouwen, die zijn komst kennelijk reeds wachtten. Een grote oude hond veert grommend overeind, maar Voron keurt het dier geen blik waardig. Slechts de aanblik van de vreemde kleine man naast Winonah schijnt hem even van zijn stuk te brengen, hetgeen Plum Plum niet weinig streelt.

„Gij zijt de koningin?" richt Voron zich onbewogen tot Winonah.

Deze neemt de oude ijzervreter van het hoofd tot de voeten op en staart zwijgend naar de vederhelm, die Voron op het hoofd gehouden heeft. Onbeholpen neemt de krijger de helm af.

„Ik ben de koningin, zeker", antwoordt Winonah dan kalm. „Zeg wat ge te zeggen hebt."

Kort legt Voron zijn bezoek uit en Winonah trekt verwonderd de wenkbrauw op.

„Dus mijn zoon de prins zendt u, om mij dit mede te delen? En waarmee kunt gij uw beweringen staven?"

„Met dit", is prompt het antwoord en met een snel gebaar haalt Voron een kleine kistje te voorschijn.

Voorlopig verslag van de Staten

Wijziging van de Landsverordening op de INKOMSTENBELASTING 1943

In het verlopig verslag over de landverordening tot wijziging van de landsverordening op inkomstenbelasting 1943 (P.B. 1956, no 9) wordt opgemerkt dat de voorgestelde maatregel niet van uitsluitend fiscaal karakter is en dat men daarom van mening is dat men rekening dient te houden met het streven in de Antillen een gunstig fiscaal klimaat te scheppen voor de toekomstige investeerders. Volgens deze leden druist de voorgestelde regeling tegen het internationaal algemeen aanvaarde beginsel in dat men hetzelfde object niet tweemaal mag treffen, in dit geval door winstbelasting en inkomstenbelasting. In dit verband wijzen zij er op, dat het stimuleren van investeringen door de voorgestelde wijziging niet gestimuleerd zal worden.

De argumenten van de minister vallen hierbij in het tegen de economische belangen van het land. Men vraagt zich zelfs af of de minister wel alle gevolgen onder ogen heeft en zij verzoeken daarom het ontwerp in te trekken.

Het verslag gaat dan als volgt verder:

Zeer vele andere leden verklaarden het niet eens te kunnen zijn met de aan het woord geweest zijnde leden. Zij achten de huidige regeling noodzakelijk om een einde te maken aan de onbillijke toestand, die momenteel bestaat. De mening dat door dit voorwerp de prikkel tot investering in de Nederlandse Antillen ontnomen wordt, wordt niet gedeeld. Bovendien moet niet uit het oog verloren worden dat investeringen in de Nederlandse Antillen slechts zin hebben wanneer de Nederlandse Antillen enig profijt hebben van die investeringen.

Enkele leden verklaarden pijnlijk getroffen te zijn door de wijze van redeneren van de Minister. Naar het voorbeeld onder a van de Memorie van Toelichting is de Minister van mening, dat als A en B door de huidige redactie van artikel 26 van de Inkomstenbelastingverordening meer belasting moeten betalen dan C, het juist is dat dan maatregelen genomen moeten worden opdat ook C meer gaat betalen. Men zou net zo goed kunnen redeneren, aldus, de aan het woord zijnde leden, dat er zo mogelijk maatregelen genomen moeten worden om te bereiken dat A en B minder gaan betalen. Dit is in het onderhavige geval des te zwaarder wegende omdat b.v. de 15% dividendbelasting, welke in Nederland geheven wordt, aldaar afgetrokken wordt van de inkomstenbelasting, zodat, ondanks het feit dat er een overeenkomst bestaat ter voorkoming van dubbele belasting, de Antilliaan A uit het voorbeeld van de Memorie van Toelichting, in Nederland ook inkomstenbelasting betaalt, zij het onder een andere naam.

De leden aan het woord zouden er bij de Minister op aan willen dringen opnieuw pogingen in het werk te stellen om aan deze onbillijkheid een einde te maken.

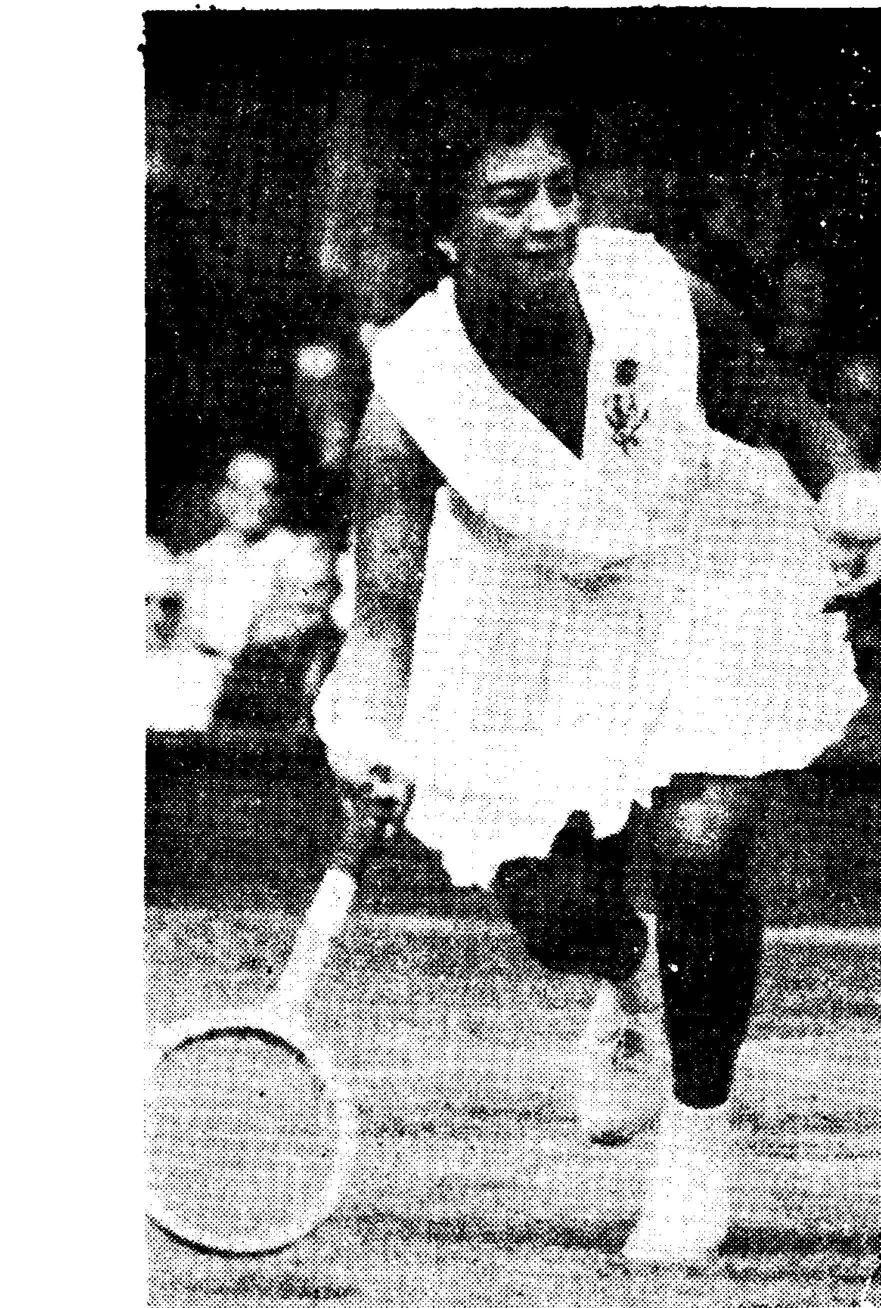
Artikelen

Ad art. 1. sub II. In overweging wordt gegeven de omschrijving van het begrip „verwanten" in een nieuwe zin vast te leggen.

Ad art. 2. Voorgesteld wordt om deze regeling van toepassing te laten verklaren op aanslagen over het belastingjaar 1959.

Het verslag was gedateerd d.d. 25-6-1959.

Robin Douglas-Home die vorig jaar drong naar de hand van prinses Margaretha van Zweden zal op negen juli in Londen in het huwelijk treden met de achttienjarige Mannequin Sandra Paul.

Tijdens het tennistoernooi te Wimbledon moest Christina Truman met 3—6 en 2—6 het onderspit delven tegen de Mexikaanse Yolanda Ramirez, die wij op bovenstaande foto in aktie zien.

HET PROCES TE CHARLEROI

In de voortzetting van het Proces te Charleroi in verband met de mijnramp in Marcinelle heeft de advocaat Raoul Mondron, een boeiend pleidooi, gehouden ter verdediging van de directeur en hoofdingenieur van de rampmijn. Het proces nadert nu snel zijn einde maar men verwacht de uitspraak pas in oktober.

De advocaat verwonderde zich er over dat de Procureur der Konings het toeval volledig kon uitschakelen dat hij mening uitgesproken had dat de bedrijfsleiders der mijn door nalatigheid schuldig zijn aan de dood van 262 mijnwerkers. Tot deze conclusie was de Procureur gekomen na een uitvoerige uiteenzetting waarbij hij wetenschappelijke hypothesesen tegenspraken onderzocht had. Zijn conclusie was geweest dat het toeval volledig uitgeschakeld kon worden.

De advocaat bracht naar voren dat de grootste deskundigen zoals de Duitse hoogleraar Helmut-Karel Fritsche veel minder zeker in hun oordeel waren geweest. De woorden „misschien", „waarschijnlijk" en „onzeker" lagen immers op hun lippen. De Procureur weet alles blijkbaar zeker, volgde de pleiter en hij is blijkbaar ook van mening dat de directeur en de hoofdingenieur alles weten. Achteraf is het gemakkelijk deze dingen te beweren, maar het gaat er nu om juridisch te beoordelen of de bedrijfsleiding vóór of tijdens de ramp fouten gemaakt heeft op grond waarvan zij wettelijk aansprakelijk kan worden gesteld. Volgens de advocaat was dit niet het geval.

Het seinstelsel was ter sprake gebracht, maar de pleiter wees er op dat ditzelfde systeem in alle mijner wordt toegepast en de technici er de mensen van de praktijk hebben onder de verklaard dat dit systeem duidelijk was en goed werkte, zodat het niet tot verwarring kon leiden zoals gezegd was.

Verder had men gezegd dat de bedrijfsleiding een schachtbrand had kunnen voorzien omdat de olieleiding langs de schachtwand tussen twee electrische kabels liep, maar deze mening, aldus vervolgde advocaat, Raoul Mondron wordt niet ondersteund door de mannen van de wetenschap. Met betrekking tot de electrische leiding was een competente vakman verantwoordelijk, die in dienst stond van een bekende firma met een eervolle reputatie.

Ook de nalatigheid van de Italiaan Yanetta was ter sprake gekomen maar de advocaat wees er op dat men in het begin niet kon vermoeden dat dit ongeluk zou uitgroeien tot een ramp. De Italiaan was naar de directeur vlucht en had een verward verhaal opgehangen over brand en rook en was daarna naar huis gegaan. Toen het ongeluk grotere vormen was gaan aannemen was hij weer terug gekeerd.

Vijftig percent Der Mijnwerkers die op de dag voor de ramp in diens der mijn werkte heeft haar vertrouwen behouden in de directie en werkt er nog steeds.

Hij besloot zijn pleidooi met de overtuiging uit te spreken dat deze ramp niet te wijten is aan de nalatigheid van de verantwoordelijke personen maar aan de Onvoorzienbare krachten van het toeval, waartegen geen mens is opgewassen.

PROTEST tegen Amerikaanse „LUCHT-ETAGES" in Caraibisch Gebied

Port of Spain — De Amerikaanse regering heeft enkele „luchtetages" gereserveerd in het Caraibisch gebied (van Bermuda tot halfweg Jamaica-Curacao). Deze etages (van 12.000 tot 30.000 voet op sommige trajecten) veroorzaken de civiele luchtvaart problemen.

BOAC moest namelijk op 10.000 voet hoogte vliegen met zijn Britannia,s' waardoor de vlucht onaangenaam voor de passagiers en oneconomisch voor de maatschappij wordt. De regeringen van Bermuda, Bahamas en Jamaica hebben protesten ingediend.

Wij vernamen hier dat deze etages worden gebruikt door de Amerikaanse luchtmacht. De Amerikaanse regering heeft geen contact opgenomen alvorens de corridors te reserveren en de actie van de V.S. heeft de luchtvaartchef in Kingston doen opmerken dat Washington dezelfde actie voert als de Russische regering, die de corridor tussen West Duitsland en Berlijn heeft beperkt. „Het civiele luchtvaartverkeer in het Caraibisch gebied is te druk voor dergelijke beperkingen, zei hij.

Hollandse Nieuwtjes

In Eindhoven wist men laatst niet wat men had. Er waren mensen die dachten dat het laatste uur geslagen had, anderen zochten het dichterbij en meenden dat de explosie iets te maken had met een A of H bom. Niets echter van dit alles, want in het magazijn van een drogisterij waren tal van medicamenten en andere producten zoals lucifers opgeslagen en dit alles was tot ontploffing gekomen. Men denkt aan broeien. Het gevolg van dit alles was een fikse brand die met drie stralen hoogdruk en een straal laagdruk bestreden werd. De drogisterij behoorde toe aan de Hr. Lachniet. Werkelijk de eigenaar kon wel huilen. ● Minister Korthals zal met alle krachten de veiligheid in Prinsenbeek bevorderen. Die veiligheid wordt echter niet zozeer aangetast door de ingezetenen, want die doen zelfs geen kip kwaad, maar de overweg is de schuldige. Deze is namelijk onbewaakt, maar zal in de loop van 1960 (als tenminste de moeite van de minister beloond wordt) voorzien worden van knipperlichten. Nu komt wel voor elkaar. ● Hou ze in de gaten daarin in Woudrichen (Woerkom op zijn alle daags). Die vroeger zo beroemde stad voelde dat er iets mankeerde en dit makkerende heeft men daarom maar in aller ijl opgericht: een broederschap van vijftig vrije poorters. Die poorters hebben de verplichting alles te doen om de stad te steunen. Nu dat is zo lekker algemeen dat het de pet van de andere verplichting niet kan kreuken. Deze luidt dat men verplicht is Woerkom tweemaal per jaar moet bezoeken. En verder vrienden kunnen die poorters vrij vissen in Woudrichems vaarten en wateren. Ja zelfs zij mogen zich vrij in deze schone stad vestigen (het is niet bekend of er voor een huis gezorgd wordt). De burgemeester vertelde dat allemaal bij de installatie der vrije poorters, onder wie bijvoorbeeld onze Willem aan wie en van die wij allen kunnen trekken. De Dingemans toch. ● Nu die Groningse kustvaarders is elk niet voor een kleintje verwaard. Met zijn 330 ton zag hij kans een heistelling die langs het Eemskanaal stond opgesteld even een tikje te geven dat de stelling deed kantelen. De mast deed de over het kanaal gespannen draden als een touwtje knappen en de 25 meter hoge stalen masten kwam op de stoomketel neer en daar was deze niet op berekend. De Muntendammer J. liep de race van zijn leven toen hij het gevaarte omlaag zag komen en ontsprong zo de dodendans. De andere arbeiders waren juist aan het schaften in de kiet. Nu er was keet en wel zo dat men drie weken nodig heeft om verder te gaan met het begonnen werk. ● Het overige zal U voor de voeten gegooid worden. De dachten de agenten van de Haagse politie ook toen zij bij een achtervolging in de buurt van de Haagse Kade een T. V. toestel en een bandrecorder voor hun voeten zagen rollen. Die zaakjes waren afkomstig van een kraakje in een radio- en televisie-toestellenzaak. De politie was de dader op het spoor maar op zijn vlucht, liet de man de ballast achter en nam toen zo'n vaarte dat zelfs de kogels hem niet konden achterhalen. Hij is nog steeds zoek. ● Nu even een klein intiem familieberichtje. In Rotterdam woont weer een honderdjarige en wel mevr. (altijd maar vrouwen) A. Warnawa- van Kampen. Temidden van 10 kinderen vierde zij haar eeuwfeest en zelfs Rotterdams Burgemeester kwam op de koffie. ● Over onze Toursuccessen zullen we maar niet praten. Die zijn er eenvoudig weg niet en het ziet er naar uit dat ze voorlopig ook niet zullen komen. Sla daarom Uw ogen maar op de Ronde van Oostenrijk. Dat zijn wel amateurs, maar onze jongens deden het daar best in de eerste twee etappes. Op de derde en vierde plaats staan zij. Hun namen aliepaard en Enthoven. Goed zo, dat zijn tenminste jongens van W en W.

Protest in Ghana tegen Franse atoomproeven in (Frans) - Sahara

Een menigte van drieduizend personen heeft maandag voor de Franse ambassade in de hoofdstad van Ghana, Akkra, gedemonstreerd tegen Frankrijks voornemen kernproeven in de Sahara te houden. De betoging verliep echter ordelijk en de politie hoefde niet in te grijpen.

Te Parijs is officieel vernomen dat Frankrijk Ghana's verzoek om van het voornemen af te zien heeft verworpen. Frankrijk beschouwt de Sahara als Frans gebied en ziet voorts niet waarom Ghana meent voor andere Afrikaanse landen te moeten opkomen.

Premier Debre heeft in april reeds verklaard dat men alle mogelijke voorzorgsmaatregelen zal nemen om te verhoeden dat andere landen nadeel van de proeven ondervinden.

Wederom arrestaties in KERALA

Met honderd nieuwe arrestaties op maandag zijn er thans in Kerala in totaal sedert het begin van de onrust 20.000 aanhoudingen verricht en vijftien mensen om het leven gekomen.

Overstromingen in Karatsji kost 70 DODEN

De overstromingen, die Karatsji, de provincie West-Pakistan en delen van Kasjmir hebben getroffen, hebben tot dusver aan 70 mensen het leven gekost. Het dodencijfer zal wellicht nog stijgen, doordat het lot van velen op het platteland nog onbekend is.

De zes en veertigste TOUR DE FRANCE

Fransen verkopen hun huid dit jaar heel duur

48 kilometer per uur...

De vijfde en zesde etappe hebben meer tekening in de Tour gebracht. Een ding is na de vijfde etappe bijvoorbeeld (van Rouen naar Rennes, over een afstand van 286 km) duidelijk komen vast te staan.

De Fransen zijn van apln dit jaar hun huid heel duur te verkopen, zo mogelijk nog duurder dan in andere jaren. Ze zijn bovendien ook van plan werkelijk samen te werken ook. De vlijtige manier waarop de Winnaar van deze etappe, de Fransman Jean Graczyk voor Darrigade heeft gesjouwd. de sportieve manier waarop Darrigade in de eindsprint in Rennes, die hij op het punt stond te winnen, aan Jean Graczyk als beloning de eer gelaten is ongetwijfeld een bewijs voor de opkomende teamgenoot van de Fransen.

De favorieten in het peleton.

De groten, de favorieten, hielden zich betrekkelijk kalm in het begin. Het is niet de gewoonte om in de etappe, die de tijdrit voorafgaat beste krachten in te zetten. Het was dus een letten op eikaar.

Het peleton stond wel kleine ontsnappingen toe, maar dan mochten daar geen favorieten bij zijn. Bram Kool, de Nederlandse tourdebutant, die zich overigens kranig heeft geweerd tot nog toe kreeg van Gaul fiink op zijn dak na deze etappe omdat hij in een kleine ontvluchtingspoging, de Italiaan Baldini aan zijn wielen meenam. Het Franse overwicht was over de hele linie groot, terwijl ook de Italianen zich in de voorste gelederen lieten zien. De Italiaan Favero, die reeds in de tweede etappe van zich heeft doen spreken hield zich ook niet aan de stilzwijgende afspraak van het kalmpjes aan te doen, hij plaatste zich in de tweede kopgroep, die gevormd werd een honderd kilometer vóór Rennes, nadat de eerste grote, waarbij ook de Groot was, door het peleton was ingehaald. Dat Favero voorgaan ging fietsen was natuurlijk een gevaar voor Gaul. Een gevaar dat Gaul eigenlijk te laat scheen in te zien, hoewel sommigen beweren, dat het juist een zeer goede strategische zet van Gaul is geweest om zich niet door de uitlatingen van de Fransen en Italianen van de kook te laten brengen.

Het begon allemaal een goede 100 km voor de finish zoals ik reeds zei. De inzet kwam van de Spanjaard, Galdeano, gesteund door de Italiaan Baffi en de Fransman Privat van de Nationale ploeg. Baffi kreeg Piet de Jongh aan zijn wielen, terwijl de sterke Belg Hoevenaars (die als nummer vier is geeindigd) ook naar voren stoof.

Nu toonden de Fransen hun teamgeest. Pipelin en Graczyk joegen de vluchtelingen achterna en toen dat ook nog niet voldoende bleek dook Darrigade ook naar voren. Anquetil bleef als een waakhond achter om te beletten dat de Belgen in het Peleton hun kameraden Hoevenaars en Everaert zouden gaan versterken.

De onwaakzaamheid van Gaul lag hierin, dat hij te laat besefte dat Favero helemaal op zijn eentje en praktisch onbedreigd naar de kopgroep was gegaan. Toen hij dit inzag en de zweep op de ruggen van zijn Nelux-helpers, reageerden zij maar matig. En Piet Daamen zei later: Ik heb geen zin om me voor Gaul dood te fietsen als hij niet oplet. Het gevaar dat Favero betekende werd echter opgevangen door Darrigade, die gewapend met drie anderen de kopgroep domineerde.

Piet de Jongh, de enige Nederlander, die zich in de kopgroep wist te plaatsen, hield stand gedurende die 100 km; een prestatie, als men nagaat dat vooral de laatste 30 km vóór Rennes geen plezierritje vormen!

Vlak voor de finish in Rennes, toen iedereen al schreeuwde dat Darrigade de sprint zou winnen, liet deze — als beleefde heer tegenover dame — zijn helper Graczyk voorgaan. Piet de Jongh werd zesde. Deze etappe bracht de Nelux-ploeg dus geen schade op, al werd de positie van de Fransen verstevigd.

Verrassingen in de eerste Tijdrit: Riviere winnaar, Gaul de 6de, Piet van Est 12de.

De Fransen noemen de tijdritten: Etappes de Vérité. Met andere woorden, etappes waarin iedere renner, volkomen voor zichzelf rijdt, volkomen op zich zelf aangewezen is en echt eens kan tonen wat hij waard is. Meestal zijn er toch favorieten van tevoren. Zo ook nu. Men dacht aan Gaul di het vorige jaar ALLE DRIE DE TIJDRITTEN WON, aan Anquetil, aan Baldini, aan de werelduurrecordhouder Rivière dacht men niet zozeer omdat hij zich in de tour nogal koest heeft gehouden tot nu toe.

Welnu, de start voor deze 45 km lange rit was niet in Rennes, maar in Blaint, daar waar Frankrijk zijn kop in zee begint te steken, waarheen de rijders per auto (iedere rijder in een aparte auto met in grote letters zijn naam erop geschilderd) werden gebracht. Het was een late start. **De Nederlanders vonden het best, ze zijn nooit grote** kampioen- en geweest in het tijdrijden.

Ook Gaul was niet bijzonder enthousiast, er waren blijkbaar niet genoeg hellingen voor hem, terwijl de overige uitblinkers allemaal heel belust op de over inning waren. In de strijd over die, om heel precies te zijn 45 km en 330 meter lang zou duren, waarbij het werkelijk naar waarheid zou blijken wie de beste rijder was en de meeste krachten in zijn benen had, in deze strijd dan triompheerde Rivière op spektaculaire wijze, niet alleen omdat alle andere sterren versloeg (onder wie Baldini, wereldkampioen) maar hij presteerde het om de afstand van Blain naar Nantes, die 45 km en 330 m dus in 56 minuten en 46 seconden te rijden, met andere woorden een gemiddelde van bijna acht en veertig km per uur te onwikkelen. Bijna onvoorstelbaar is dit: 48 km per uur op een fiets.

Wereldkampioen Baldini verloor dus en werd tweede, met een achterstand van meer dan anderhalve minuut op Rivière. Daarna kwam Jacques Anquetis, met 57 m 44 sec. De vierde en de vijfde plaats gingen naar twee min of meer onbekende tourrenners, Gerard Saint van de Franse West-Zuid-West ploeg en de Zwitser Rolf Graf.

Gaul werd zesde! Een ruime anderhalve minuut achter Rivière met de bonificatie, die Rivière kreeg, werd deze achterstand voor Gaul 2 min. en 36 seconden.

De Nederlanders sloegen in deze rit geen slecht figuur. *Piet van Est* werd zelfs nummer twaalf, een heel grote prestatie, een briljante zelfs als men bedenkt dat na hem rijders kwamen als Hoevenaars, Geminiani, Bobet, Graczyk, en Darrigade — die zelfs na Bram Kool, voor wie dit de eerste tijdrit van zijn leven was, eindigde.

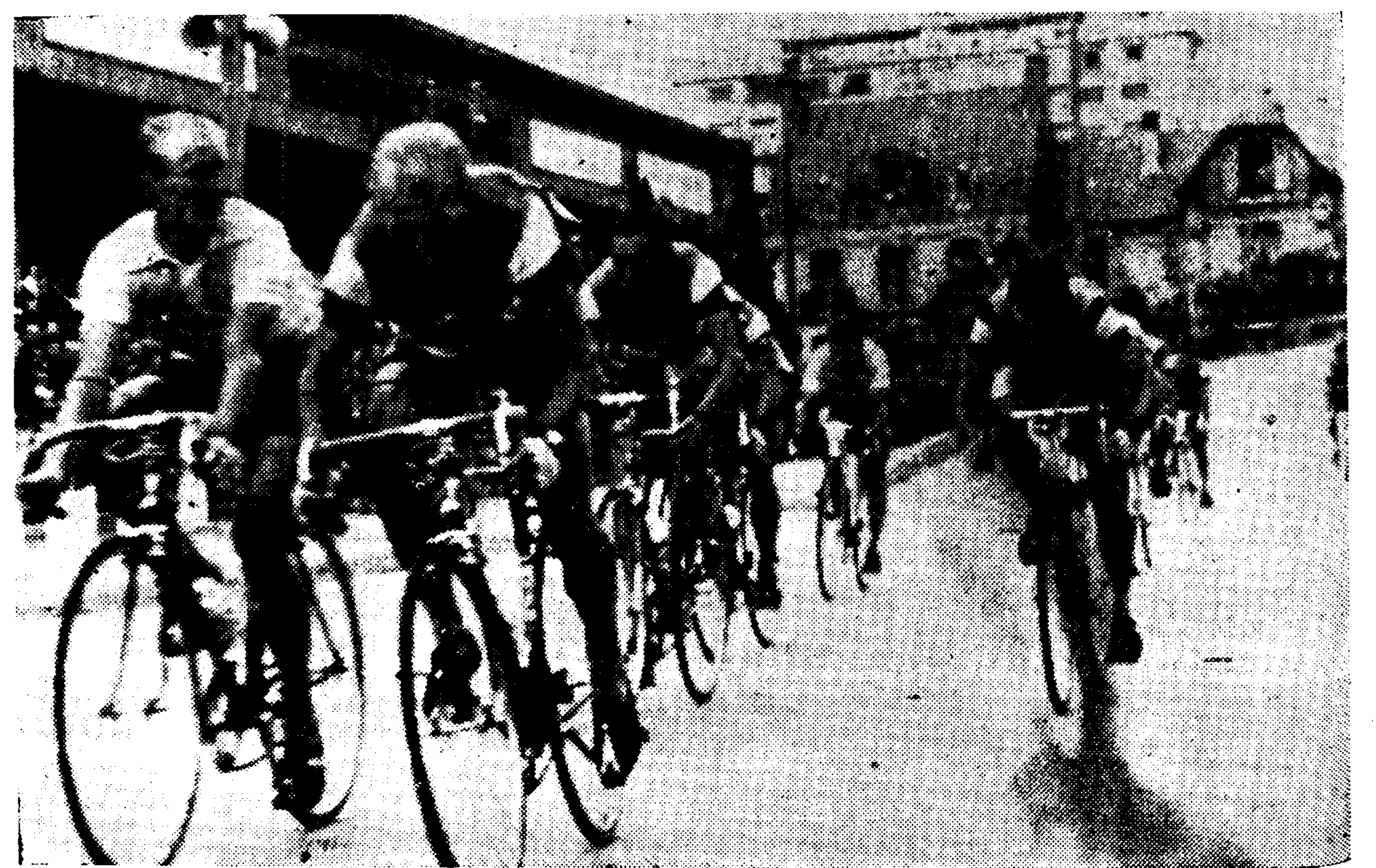
Her Bavion

De Britse regering heeft geweigerd een rede over geboortecontrole te verbieden die de Anglicaanse bisschop van Southwork op 23 augustus voor de BBC wil houden. Een R.K. lid van de conservatieve partij het Lagerhuis meegedeeld dat het onderwerp in Christelijke kringen op verzet stuitte. De adviescommissie van de BBC had echter geen bezwaar.

Amsterdamse Beurs

Met handel wilde het ter beurse vandaag niet vlotten. De affaire was van zeer geringe omvang en de koersen van de internationale waarden waren wat lager. Wallstreet was gisteren weliswaar weer vast gestemd, maar vraag naar Nederlandse fondsen was er vrijwel niet. Ook de Duitse kooplust was voor de grote concernwaarden klein. Wel was er weer van die zijde belangstelling voor de bankaandelen, die wederom vast gestemd waren. Kon. Olie daalde twee gulden, Philips drie en Unilever twee punten. AKU noteerde vrijwel onveranderd. De Scheepvaarten waren wederom iets beter. Cultuuraandelen waren licht verdeeld en Staatsfondsen nagenoeg ongewijzigd.

Kon. Olie	157.95
Unilever	583 3/4
Philips Pref.	244 3/4
A.K.U.	361 1/4
Scheepvaartunie	129 3/4
K.N.S.M.	129 1/2
K.P.M.	129 1/2
Ned. Handelmij.	231
Nat. Handelsbank	148
H.V.A.	152 7/8
Amsterdam Rubber	94 1/2
Deli Mij.	175
3% Nederl.' 47	92 13/16
H.A.L.	156
Walvisvaart	110
Amsterdamsche Bank	319 1/2
H.B.U. Cert.	239 1/4
Billiton 2e	263 3/4
Overz. Gas	260
Borsumij.	66 3/4
Lindeteves	134 1/2
Rotterd. Bank	272 1/4
Curaçaose Handelmij.	172 1/4
Wm Muller	309
K.L.M.	129.90
Hoogovens 540	540
Nievelt Goudriaan	123 1/2
Excelsior	120
Ant. Brouwerij	221 1/2
Rott. Lloyd	136
Stokvis R.S.	168 1/2
Lening Ned. Ant.	100
Bank Ned. gem. 4 1/2% '58 59	99 15/16
Bank Ned. gem. 6% 1957	112
Bank Ned. gem. 5 1/4 % 1958	104 3/4
4 1/4% Nederl. 1959	98 1/16
A.N.P.-C.B.S.	
Intern. Concerns	427.13
Industrie	214.25
Scheepvaart	150.40
Banken	174.20
Indon. Fondsen	126.41
Algemeen	294.58

In de vijfde étappe van de Tour de France werd de teamgeest der Fransen duidelijk gedemonstreerd. Nadat Grazyck het harde werk voor Darrigade had opgeknapt, liet Darrigade bij de eindsprint, die hij gemakkelijk kon winnen, de zege aan Grazyck als beloning. Hierboven ziet men Grazyck als eerste over de finish gaan. Links van hem Darrigade, die tweede werd. Achter Grazyck de Italiaan Favero en rechts de Belg Hoevenaars.

BOVENWINDSE PPA-SEKTIE handhaaft afwijzende houding ten aanzien van ANSLIJN

Nieuwe voorzitter Chance.

Oranjestad. — Naar ons van Bovenwindse zijde werd medegedeeld werd vrijdagavond een algemene vergadering gehouden van leden van de Bovenwindse sektie van de PPA ter bespreking van de kwestie Anslijn. Zoals men zich herinnert werd enkele weken geleden een motie aangenomen, waarin het vertrouwen in de Heer Anslijn als voorzitter van de sektie en vertegenwoordiger van de Bovenwinders in de Staten werd opgezegd. Hiervan werd mededeling gedaan aan de heer Yrausquin, als voorzitter van het PPA hoofdbestuur.

Teneinde nu de leden van de sektie in de gelegenheid te stellen een nieuw bestuur te kiezen, werd vrijdag de vergadering gehouden in de B.I.A. Hall te Sint Nicolaas. Een tweehonderdvijftigtal leden zou ter vergadering aanwezig zijn geweest.

De heer Anslijn kwam niet, maar had van te voren wel een rondschrijven gezonden naar de leden en hen daarin opgewekt de vergadering wel bij te wonen, maar een geheel nieuw bestuur te kiezen, waarin noch hijzelf, noch de heren Chance en Mathews.

Direkt nadat de vergadering geopend was, werd door enkele leden van het bestuur een motie ingediend om het vertrouwen op te zeggen in de leden van het zittende bestuur (waarin dus de heer Anslijn niet meer voorkomt.)

Deze motie werd door middel van hand opsteken aangenomen, waarbij slechts zes leden zich tegen het bestuur zouden hebben uitgesproken. Om praktische redenen werd daarna op dezelfde wijze een nieuw bestuur gekozen.

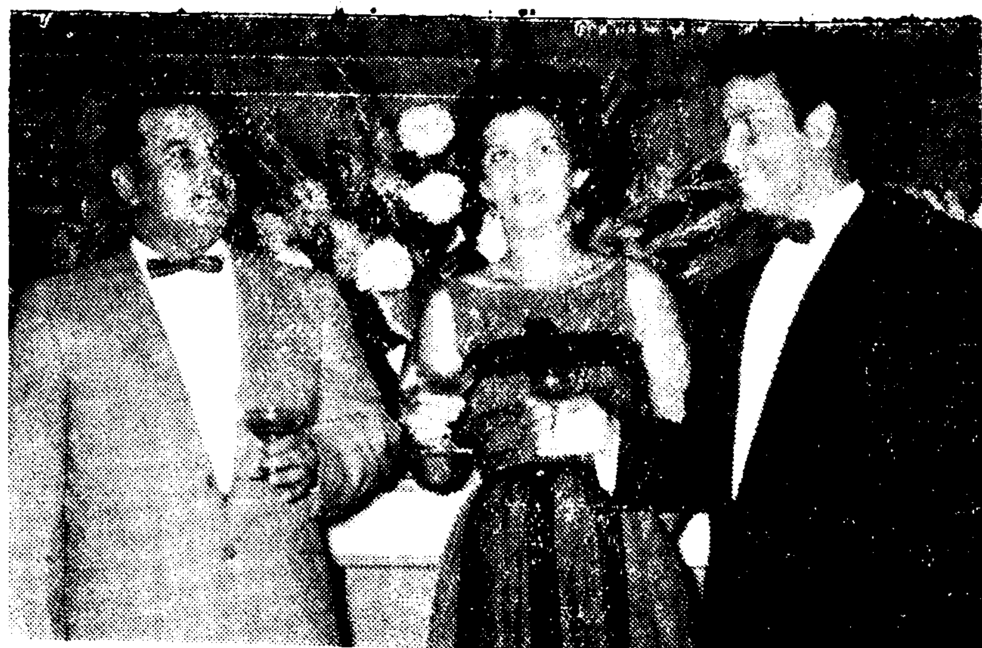
De zittende leden werden herkozen en als nieuwe leden aangewezen Clifton Lopes en Clinton Granger. De funeties werden door de bestuursleden als volgt onderling verdeeld:

Chance, voorzitter; C. Lopez, vice-voorzitter, D. Mathew, secretaris, L. Lejuez ass. secretaris; H. I. Lopez, penningmeester en commissarissen G. Granger en A. Gibbs.

Evenals dat het geval was na de vorige vergadering waarbij de heer Anslijn werd ontslagen als voorzitter, werd van een en ander schriftelijk mededeling gedaan aan de heer Juan YYrausquin.

Het nieuwe bestuur verwacht, dat in overeenstemming met de statuten van de PPA nu de nieuwe voorzitter (Cance) in plaats van de heer Anslijn zal worden opgenomen in het hoofdbestuur, dat bestaat uit de voorzitters van de verschillende sekties.

Een dezer dagen verwacht men een uitnodiging van de heer Yrausquin voor een nadere bespreking.

Met ingang van woensdag 1 juli zijn de prijzen van enkele consumptiegoderen, waaronder fietsen, fototoestellen, klokken, speelgoed, nylonkousen en wijn, in de Sowjet Unie met ongeveer twintig procent verlaagd, aldus heeft het Russische persbureau, Tass, gemeld.

Moskouse geleerden hebben een nieuw antibioticum — Micezine — ontdekt. In vele gevallen het effectiever dan Penicilline en Streptolmicine. Men is op grote schaal met de produktie van dit nieuwe preparaat begonnen.

Oranjestad. — Aruba is een zeer fraaie en moderne Soda-fountain rijker geworden, nu de bekende Cehee's place een groot en modern pand betrok in de Nassaustraat, tegenover de boekwinkel van de gebroeders De Wit. Op de dag van de opening mocht het de familie Ponson, eigenaars van de zeer suksesvolle onderneming, welke juist tien jaren bestaat, niet aan belangstelling ontbreken. Ook wij wensen de gebroeders Ponson van harte geluk met hun fraaie nieuwe zaak en hopen, dat zij ook in dit nieuwe pand groot sukses zullen hebben.

WEGENS 25 JAAR TROUWE DIENST

Motorist JULIO MARCHENA gehuldigd

Oranjestad. — Ten kantore van de haven- en loodsdienst vond gisteren in de kring van superieuren en collegae de huldiging plaats van en verdienstelijk medewerker, de heer Julio Marchena, die gedurende 25 jaar trouw en nauwgezet zijn werkzaamheden verrichtte als stuurman-motorist. Havenmeester Meenhorst vertelde, dat de verschillende havenmeesters altijd zeer tevreden zijn geweest over het werk van Julio.

Het was prettig hem in dienst te hebben. Namens het personeel overhandigt spreker de jubilaris een geschenk en een enveloppe met inhoud. Voorts waren er bloemen voor zijn echtgenote, mevr. Pascualita Marchena—Anthony. Ook gedeputeerde De Cuba kwam de jubilaris persoonlijk geluk wensen. Prijzende woorden kwamen ook van de heer Leonardo, die herinnerde aan de moeilijke oorlogsjaren, toen de jubilaris even trouw als steeds zijn werk deed. Marchena, zo zeide de heer Leonardo, is altijd iemand geweest, die niet naar zijn rechten, maar allereerst aan zijn plichten dacht. Vervolgens werd door de heer C. H. Beaujon een brief voorgelezen, welke ontvangen werd van de heer P. N. A. Neumann, die zelfs in het buitenland nog altijd met genoegen terugdacht aan de periode, waarin hij met de jubilaris mocht werken.

Tot slot sprak de jubilaris, die nog even terugblikte naar de „goede" oude tijd, toen er werkdagen waren van tenminste twaalf uur. Het was goed en prettig werken in deze haven en loodsdienst. De jubilaris hoopt, dat de dienst tot in lengte van dagen moge groeien en bloeien.

Oranjestad. — Dr Bernabe Perez, consul-generaal van Venezuela op Aruba, was een der sprekers tijdens de kranslegging zondagmorgen aan de voet van het Bolivar-monument. De plechtigheid werd georganiseerd door de Venezolaanse vereniging.

AGENDA ARUBA

Oranjestad. — Kantoor Amigoe. Toricellistraat 16. Tel.: 1233. Dinsdag 7 juli 1959.

Bioscopen:
De Veer, 8.30 uur:
„Sjors van de Rebellen Club". Willie Veerwindt, Theo Niesten A l.
Rialto, 8.00 uur:
„Tu hijo debe nacer". (Spaans) Marga Lopez, Carlos Baena. 18 jaar.
Principal, 8.00 uur:
„Dos almas een el mundo". (Spaans) Emilia Guiu, Fernando Fernandez 18 jaar.
Aurora, 7.30 uur:
„Terror at midnight". Scott Brady, Joan Vohs. 18 jaar.
Savaneta, 7.30 uur:
„R X Murder". Rick Jason, Marius Goring. 18 jaar.
Nachtdiensten Botica's:
Oranjestad - Botica del Pueblo. Tel. 1253.
San Nicolas - Botica Central. Tel. 5119.

JEUGDCENTRALE LA SALLE.

Dinsdag 6 juli:

Aruba Jeugdharmonie: 6 — 7.30 uur muziekcursus Oranjestad.
Brazil: 7 p.m. Training volleyball.
Club Noord: 7 p.m. Gymnastiekles o.l.v. E. v.d. Biezen
Rapid (Savaneta): 5 p.m. Volleyball junioren. 7.30 p.m. Damesvolleyball.

Woensdag 8 juli 1959:

Brazil: 4 uur training St. Michaelboys Volleyball. 5 uur training voetbal.
Club Noord: 5 uur Voetbaltraining Senioren en Junioren. 1.30 uur Volleyball Junioren. 7 uur toneelrepetitie. 7-9 uur Club open. 8 Volleyballtraining.
Dakota: Tafeltenniscompetitie. .
Don Bosco, (San Nicolaas): 5-10 Club open. Training softball.
St. Jozefbond Estrella (Santa Cruz) 5 uur Voetbaltraining Junioren. 7.30 uur Muziekles.
St. Jansknapen: 3.30 uur Bijeenkomst H. Gabriël groep. 3.30 uur Bijeenkomst St. Jozef groep. 5 uur Softballtraining.
Paradera: 5 uur Volleyballtraining.
Rapid (Savaneta): 5 uur Voetbaltraining.
Trupialen: 12 uur Zangles Junioren.

H.M. VAN SPEYK bracht afscheidsbezoek

Oranjestad. — Dit weekend werd op stille, maar hartelijke wijze afscheid genomen van Hr Ms „Van Speyk, die binnenkort naar Nederland terugkeert, na hier drie jaar lang als stationsschip dienst te hebben gedaan.

Tijdens het koffie-drinken vertelden gistermorgen de commandant van het schip, de kapitein-luitenant ter zee A. J. de Graaff, en de luitenant ter zee I. J. P. Scholl, aan de pers enkele biezonderheden.

Het fregrat werd in 1939 gebouwd en kwam niet voor de oorlog gereed. Het behoort niet tot de allermodernste oorlogsbodems, maar het kan zijn mannetje nog altijd staan, vooral om een eerste stoot op te vangen. Dank zij de voortreffelijke Engelse radar, welke het schip aan boord heeft, was het een aangewezen patrouilleschip voor deze wateren en heeft veel nuttig werk kunnen verrichten.

Sinds Overste De Graaff het commando overnam, heeft het schip het gehele Caraïbische gebied nog eens doorkruist. Twee maal werd samen geoefend met Smaldeel V, waarbij de Amerikaanse marinehaven Guatanamo op Cuba als basis werd gebruikt. Eens per jaar is de „Van Speyk" naar Suriname geweest en dat is voor de opvarenden altijd weer een onvergetelijke gebeurtenis. Men komt daar graag. Men wordt er — net als op de Antillen — altijd met grote hartelijkheid ontvangen.

Het schip verlaat op 31 juli de Antillen en zal dan onder commando staan van de luitenant ter zee I Van Rijn. De huidige commandant blijft hier en wordt chef staf van de commandant zeemacht N.A. De „Van Speyk" wordt opgevolgd door het escortevaartuig „J. M. van Amstel", welke onder commando staat van de kapitein ter zee N. J. A. C. Swellengrebel. De „Van Amstel" werd in Amerika gebouwd als destroyer escort. Het is een modern uitgerust schip en heeft vooral een betere luchtafweer aan boord dan de „Van Speyk".

Aan dit alles willen wij graag toevoegen, dat de „Van Speyk" met elkaar opvolgende commandanten en bemanningen altijd weer een zeer graag geziene gast was op Aruba. Er werden hier vele en blijvende vriendschapsbanden gelegd.

De „Van Speyk" en opvarenden wensen wij „behouden vaart en wel thuis"!

De oudste journalist van Zuid-Afrika en oudste inwoner van Salisbury, Tom McDonald, is op de leeftijd van honderd jaar overleden. Hij was scheepskok geweest, had meegedaan aan de Amerikaanse Goldrush en ging toen zijn fortuin in Zuid-Afrika zoeken waar hij in 1898 in Mozambique, een krant oprichtte.

De Franse Marine heeft sinds 1 januari jl. bij de Algerijnse kust in totaal de gedragingen van 11.342 schepen gecontroleerd.

1.102 vaartuigen werden aangehouden, waarvan er 840 werden doorzocht. Tenslotte werden 44 scheren opgebracht waaronder het Tsjechoslowaakse vrachtschip „Didice".

VARIA VENEZOLANA

„Grotesk" noemde de Venezolaanse minister van buitenlandse Zaken dr. Ignacio Luis Arcaya, de beschuldigingen, die geuit werden door de Trujillo van de dominicaanse Republiek, terzake deelname van Venezuela aan de invasiepogingen in de Dominikaanse Republiek. Venezuela zal zeker niet toestaan, dat de Organisatie van Amerikaanse landen welke vandaag inspeciale zitting bijeen komt, enige aktie onderneemt naar aanleiding van deze dwaze beschuldigingen. Evenmins als Cuba zal Venezuela een commissie van onderzoek toelaten. ● Ramon Carrillo kampte met tegenslag, toen hij zijn bruid naar het Altaar voerde. Terwijl hij met zijn bruid naar voren schreed, kwam er een twee en twintigjarige vrouw binnenstormen, die bewijzen liet zien dat zij met hem getrouwd is.... Ze was nog niet uitgesproken toen een andere vrouw binnen kwam die ook al met deze trouwlustige man in de echt was verbonden. De politie moest de man redden uit de handen van de woedende familieleden van de vrouw die bijna echtgenote nummer drie was geworden. ● In het Venezolaanse Huis van Afgevaardigden is een ontwerp wet ingediend om de huren onder overheidscontrole te stellen. ● De Cubaanse minister Raul Roa zegt dat Cuba over zeer betrouwbare inlichtingen beschikt, dat de Dominicaanse republiek twee weken geleden van plan was om Santiago de Cuba en Maracaibo in Venezuela te bombarderen. ● Met ingang van 7 juli zal een aantal artikelen, meest levensmiddelen en cigaretten, niet meer vrijelijk mogen worden ingevoerd in Venezuela. Het gaat hier om een noodmaatregel. De minister kondigde aan, dat de lijst van artikelen later zeer zal worden uitgebreid. Dit alles wordt gedaan om de lokale industrie, landbouw en veeteelt te steunen en tevens om de verlangens kracht bij te zetten, tot het wijzigen van de nog lopende handelssovereenkomst tussen Venezuela en de Verenigde Staten. ● Er komt een extra invoerbelasting van 5000 bolivar op auto's die meer dan 50.000 bolivar kosten. Er rijden nog al wat van dergelijke kostbare auto's in Venezuela rond en men is daar in overheidskrijgen van mening, dat de belasting welkom zal zijn voor de eigenaars, omdat het nu nog indrukwekkender wordt (en snobbistischer) om in een kostbare auto te rijden.

Visserijconferentie op St. Maarten

BEZOEK AAN STATIUS EN SABA (met de Blue Peter)

De receptie, die op vrijdagavond 3 juli op Sint Maarten in de Passangrahan werd gegeven door de waarnemend gezaghebber van de Bovenwindse eilanden, de heer Buncamper, ter gelegenheid van het bezoek van de deelnemers aan de visserijconferentie, is erg drukbezocht geweest. Een steelband zorgde voor de vrolijke noot.

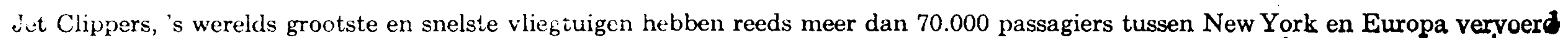
De volgende dag bezochten de deelnemers Sint Eustatius. In 4 groepen werden zij met een 2-motorig vliegtuig van de LIAT overgevlogen. De administrateur van dit eiland, de heer van Delden, heette de gasten welkom. De bezoekers maakten een rondtocht over het eiland en bezochten o.a. een vissersdorpje. Enkele deelnemers maakten zelfs een vistochtje op zee.

Zondag werd een tocht gemaakt naar Saba met de schoener „Blue Peter". Alle deelnemers waren er erg enthousiast over de schilderachtigheid van het eiland en waren van mening, dat er een grote mogelijkheid bestaat voor toerisme.

Evenals op Sint Eustatius werd ook Saba een tocht gemaakt met de jeep onder leiding van de administrateur de heer Labega en alle raadsleden, waarbij een bezoek werd gebracht aan het in aanbouw zijnde nieuwe hospitaal.

Vanmorgen is onder zware regens, afgewisseld met donder en bliksem, de conferentie voortgezet, waarbij als agendapunt de afzetmogelijkheden van de visindustrie werden besproken. (R.V.D.)

„Het communstische persbureau Nieuw China meldt dat China met internationale metriekse stelsel voor maten en gewichten heeft aanvaard—

Jet Clippers, 's werelds grootste en snelste vliegtuigen hebben reeds meer dan 70.000 passagiers tussen New York en Europa vervoerd

VAN 20 JULI AF EEN JET CLIPPER DIENST VAN CARACAS NAAR BUENOS AIRES, NEW YORK EN EUROPA!

Een ongelooflijk snelle en rustige vlucht in de nieuwe wonderbaarlijke Jet wereld van de Pan American . . . ***9 uren naar Buenos Aires*** *(17 uur en 15 minuten per propeller-vliegtuig),* ***4 uur en 40 minuten naar New York*** *(7 uur en 14 minuten per propeller-vliegtuig),* ***6 uur en 55 minuten van New York naar Europa*** *(11 uur per propeller-vliegtuig)*

Op het afgesproken uur zult U zien hoe geschiedenis wordt gemaakt.

Want dan zal het eerste, per dienstregeling vastgestelde Jet Clipper* passagiersvliegtuig het vliegveld van Caracas verlaten, majestueus over de stad zweven . . . om door te vliegen naar de Verenigde Staten.

Een half werelddeel verder dezelfde dag, zal diezelfde Jet Clipper in New York landen!

De passagiers hebben zo meer dan twee en een half uur bespaard op een reis per conventioneel propeller-vliegtuig. De reden voor deze opmerkelijke tijdsbesparing is 's werelds grootste en snelste vliegtuig —Pan American's Boeing 707.

Snelheid: ruim 950 kilometer per uur.

Stilte: U kunt vertrouwelijk fluisteren.

Luxe: De onovertroffen keuken en de goede verzorging, die een traditie is geworden bij de Pan American.

Dit is de opwindende nieuwe wijze van reizen, die weken en maanden tevoren reeds besproken wordt in andere gebieden van Pan American's wonderbaarlijke wereld.

Indien U dus spoedig per Jet wil gaan vliegen, handel nu. Stelt U zich in verbinding met Uw reisbureau of zend onderstaande coupon in voor Uw reservering.

Doe het *vandaag* nog!

'S WERELDS MEEST ERVAREN LUCHTLIJN

SCHRIJF NU UW REISBUREAU OF PAN AMERICAN VOOR EEN JET RESERVERING

Gelieve te reserveren.................... plaatsen naar New York ☐ Eerste Klasse ☐ Toeristen Klasse

Datum:..............................

Gelieve te reserveren.................... plaatsen van New York naar ☐ Londen ☐ Parijs ☐ Rome — ☐ DeLuxe ☐ Economy

Datum:..............................

Naam:..............................

Adres:..............................

S. E. L. Maduro & Sons, Inc. Generale Agenten — Aruba: Nassaustraat—Tel. 1735-1736 — Curacao: De Ruyterplein 2 4—Tel. 11200-11905

PAN AMERICAN